Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Summaria Homiliarium Quadragesilmalium - Cod. Aug. pap. 160

Lanuza, Jerónimo Bautista

[Reichenau], [17. Jahrh.]

Hieronymus Baptista della Nuza: Summarium homilarum quadragesimalum: Homilia I-XLIX

urn:nbn:de:bsz:31-90435

Visual Library

SVMMARIA HOMILIARVM QVADRAGESI-MALIVM.

Hieronymi Baptistæ della Nuza.

Monrij Augiæ Divitis ad S. Marcum.

G. B. HOFBIBLIOTHEK KARLSRUHE

SUMMARIUM
Homiliæ Imæ.
De
Jeiunio, Intentione Sanctâ, Eleemosynâ, et Cineribus.
s. die Mercurii Quadrages.

Cum autem ieiunatis, nolite fieri, sicut Hypocritæ tristes. Matth. 6.

§. 1. Homo, ut lapis, in templo gloriæ collocandus ex triplici parte expoliri debet, quod Christus nobis in Evangelio proponit. fol. 4.

§. 2. Labor primus in ordine ad nos impenditur cum ieiunio, præscindendo Arborem peccati. fol. 5.

Tom. 1. Summarium.

fol. 8. §. 3. Magno Mysterio vocatur Quadragesima, tempus acceptabile in quo melius, quam in Festo Expiationis destruitur peccatum, eiusque radix forti ieiunio constringitur, quemadmodum et illa Regis Nabuchodonosor.

fol. 11. §. 4. Ostendunt Nobis Ninivitæ, quomodo sit agenda pœnitentia.

fol. 12. §. 5. Ieiunium debet esse forte, ut antiquitus, et discretum vires vestras bene perpendendo secundum Prælati iudicium.

fol. 14. §. 6. Primus Ieiunij effectus est, compressio vitiorum, carnem affligendo, ut eorum radicem.

fol. 16. §. 7. Secundus Ieiunij effectus

est, mentem sursum erigere; ad contemplationem autem necessari-um est ieiunium.

§. 8. Tertius Ieiunij effectus fol. 18. est, dona à Deo obtinere, iniurij sunt illi, qui hoc formidant, similes Elephanti .|.

§. 9. Secundum, expoliendo fol. 20. est homo, in ordine ad Deum, in eum cor suum dirigendo, quod ipse Deus inducitur.

§. 10. Non tanti Deus opus fol. 24. æstimat, quanti ipsum cor: est autem hoc in magnum bonum nrum, ut possimus facere inventionem oculorum: Sic loquitur Salomon.

§. 11. Ne vendideris opera fol. 27. tua, bona oculis hominum: est enim

eorum merces sine fructu vanitas, ut dixit David.

Fol. 29. §. 12. Praetende pro operibus tuis bonis non minorem mercedem quàm Abraham, et D. Thomas, ut te mulier illa coelestis informat.

Fol. 31. §. 13. In absconditis facito opera tua bona, sicut Christus sua, ut integra conserventur.

Fol. 33. §. 14. Superabis artes, quibus Pharao infernalis conatur perdere opera tua bona, si ea abscondas ab oculis hominum, sicut Amram et Iochabed ab oculis Aegyptiorum.

Fol. 36. §. 15. Bona opera à Praestigiatoribus liberabuntur, si oculos tuos in Deum fixeris, componens

Structuram, quam Deus posuit candelabri luminum, et Altaris Aromatum.

§. 16. Imaginare te adsta„ re conspectui Dei, quando ieiu„ nas, et in eum oculos tuos defige cum Davide; et sicut sancta Boni„ malia Ezechielis. / fol. 39.

§. 17. Tertiò expolitur ho„ mo in ordine ad proximū, idq; Eleemosynis, quibus in Cœlo thesau„ rizatur. † fol. 43.

§. 18. Posuit Deus pau„ peres in vectores divitibus. Dix„ it hoc S. Franciscus et illud Sanc„ ti agnoverunt. fol. 45.

§. 19. De Cineribus exsur„ gunt in Nobis anxiæ sollicitudines, 47.

quae nos excitent, velut Musca aegyptios.

fol. 51. 20. §: Omnia Mors in Cinerem redigit, ut lapillus ille omnia metalla Statuae Nabuchodonosor.

fol. 53. § 21. Habeatur amicus ut pulvis, qui adhuc vivit, et ut mortuus positus in pheretro, sicut Noe conclusus in Arca.

fol. 56. § 22. Est homo lectus sed illitum, instar Idoli, ex suorum pedum sonitu dignoscendus, ut altera Regina Uxor Regis Hierobeam.

SUMMARIUM
Homiliæ II.ᵃᵉ
De
Centurione.

1° die Jovis Quadragesimæ.

Cum introisset Jesus Capharnaum, accessit ad Eum Centurio. Matth. 8.

§. 1. Christus lux vera omnes illuminat, quosdam ut lateres, alios veris velut specula: quorum unum extitit hic Centurio. fol. 61.

§. 2. Adest Ecclesia cum milite Gentili, sed sancto, negligentiæ nostræ excusationes, quas teximus, cur sancti non simus, resecans. fol. 63.

fol. 65. §. 3. Tribus militibus, quorum duo Hispani fuerunt, confundit Evangelista excusationes tuas, inter hos censetur noster Centurio Hispanus.

fol. 67. §. 4. Accessit Christum Centurio per Judaeorum seniores, „ quod enim per alios agis, hoc agere per te censeris. „

fol. 69. §. 5. Centurio Christum verum Deum confitetur, dum ad„ eum accedit per Sacerdotes, hi enim Mediatores sunt mundi universi. „

fol. 70. §. 6. In omni lege accesserunt Laici ad Deum, medÿs Sacerdotibus, etiam ipse Balac Rex

Idololatria.

§. 7. Verius dixeris ouestis, fol. 73.
se Centurionem ad Christum, licet dis,
situm, quam illos, quos præmisit
medios, et qui propius cum eo sunt
locuti.

§. 8. Centurioni placidè res, fol. 75.
pondet Christus, Regulo autem as,
periùs: quo nos docet, vt alter Ae,
lisæus, non honorare quempiam
eo titulo, quia dives, nec pauperē
reÿcere, quia pauper.

§. 9. Christus expertissimus fol. 78.
Medicus diversis morbis, diversa
præscribit medicamina, non enim
omnia omnibus expediunt.

§. 10. A Centurione missi fol. 81.

Legati eiusdem invenerunt mandatum, quo modicam fidem suam patefecerunt, sed excellentiorem in Centurione fuisse, quæ etiam superat fidem Moysis et Aaronis.

fol. 84. §. 11. Convenienter Centurio Christum appellavit Dominum: Nomen Deo ab æterno proprium.

fol. 85. §. 12. Excellit Salomone Centurio: dum indignitatem suam sibi adscribit, non veró domui suæ nulla enim est indignitas, nisi ubi est peccatum.

fol. 87. §. 13. Prudentissimè Orationem suam ab his verbis inchoat: Dñe non sum dignus: aptissimum Orationis principium.

§. 14. Dum se indignum accusat, fol. 89.
fit Deo dignus: hunc imitantur,
qui dignè ad Chri Domini acce-
dunt Sacramentum.

§. 15. Opera bona subsi- fol. 90.
dio sunt Centurioni, tempore ne-
cessitatis; mala verò sibi erunt
obstaculo, ut videre licet in
Mysterio Christi.

§. 16. Credidit Centurio fol. 92.
quòd Chrus qualibet posset solo
suo verbo, ut Deus, cui hoc est
proprium.

§. 17. Ex eo, quod ait fol. 94.
Centurio, confunditur Juliani
Apostatæ blasphemia; pariter
S. Joannes Euangelista verg. Bmæ

Virginis filius esse declaratur.

fol. 96. §. 18. Virtutem divini Verbi intellexit Centurio, ut alter Abraham. Optime egit rem suam recusando et Zachaeus admittendo; Nos recte utrumque imitabimur.

fol. 99. §. 19. Admiratione dignus est ille Centurionis discursus, ex militari obedientia desumptus, in qua ipse vivebat.

fol. 102. §. 20. Admiratur Christus, vere enim et realiter humanas sumpsit defectum ipsa morte maiorem: ut Centurionem honoraret.

fol. 105. §. 21. Qua ratione verum fit: fidem Centurionis fuisse maximam in

SUMMARIUM
Homiliæ III.æ
De
Dilectione inimicorum.
1.o die Veneris Quadragesimæ.

Audistis, quia dictum est Matth. 5.
antiquis: Diliges Proximum
tuum, et odio habebis ini-
micum tuum.

§. 1. Prædicatores sunt den- fol. 109.
tes Ecclesiæ, quorum cura est du-
riores divinæ legis bolos coman-
ducare, ut possint deglutiri.

§. 2. Est hoc præceptum diffi- fol. 110.
cile, et si fieri potuisset, iam nunc
per contrariam consuetudinem fu-
isset abrogatum, maximè inter

Hispanos.

fol. 115. §. 3. Est haec lex eò delectabili-
or, cùm sit Dei lex, quò duriores
sunt, et crudeliores leges Daemonis.

fol. 118. §. 4. Facile est hoc praecep-
tum, est enim schedula consignatio-
nis Dei ex amore, quo eum dili-
gere obligaris.

fol. 120. §. 5. Leve tibi erit inimicum
diligere, non eum talem conside-
rando, sed eum, qui tibi hoc praeci-
pit, ne pereas, vt caeinus, nec te
furor occidat.

fol. 125. §. 6. Christi nomini obe-
diunt omnia: exceptio cor hominis
ipso flumine Pado magis refrac-
tarium.

§. 7.

§. 7. Versatur hæc lex circa fol. 128. bonum honestum: Deus enim tui sollicitus est honoris, et magni honoris actus est, offensam remittere.

§. 8. Hæc est fortitudo fol. 131. maxima, iniuriarum oblivio: ut patet in Deo et Davide.

§. 9. Hæc lex, lex est Dei, fol. 134. publica Dei: quocirca honorificum est ei illam servare, qui vivit in illa.

§. 10. Confundit David fol. 137. eos, qui vindictæ leges sectantur, Job imitare: corona te hoc libro, et equi collo circumda hinnitum.

§. 11. Summo sibi Deus fol. 139.

deputat honori, remittere injuri"
as, quem Sancti imitantur.

fol. 142. §. 12. Viri Sancti ex re"
missis injurijs cudunt sibi scuta
armorum ad sui gloriam.

fol. 143. §. 13. Lex hoc utilis est; et
vindictam sumere majus infert dam
num vindicanti, licet inimicum hu"
mi prosternat.

fol. 146. §. 14. Medium efficacissi"
mum obtinendi peccatorum remissi"
onem est calumniarum remissio.

fol. 147. §. 15. Oratis tua veritati
innitatur, et Christum audi: Quod
cunque supererogaveris, et hoc
quod B. Paulus Philemoni scri"
bit./.

§. 16. Oleum misericordia, fol. 149.
infunde vasis vacuis, velut illa
Vidua, quo tua solvantur debita.

§. 17. Qui inimico non re, fol. 150.
mittit, ei divina non proderit mi„
sericordia, sicut nec Joab cornu„
Altaris. /.

§. 18. Huius legis observa, fol. 154.
tione maximum omnium obtine„
tur bonum, quod homini Deus„
concedere potest, et hoc est, quod
in rei veritate sit filius Dei. /.

SUMMARIUM
Homiliæ IV.ᵃᵉ
De Apostolis in tempestate.

1ᵃ die Sabbathi Quadrages:

Marci 6. Et cum serò esset, erat navis in medio mari, et Jesus solus in terra.

fol. 158. §. 1. Est hoc miraculum tam celebre, ut à millenis annis David illud decantaverit, lex praeclara in eo perpendens.

fol. 160. §. 2. Submeisit Christus hac tempestate Discipulorum ambitionem: effectus hic est tribulationum nobis in Ezechia et quodam Monacho. /.

§. 3. Evidenti Christus discipu„ fol. 161.
los eripuit periculo, quadam repug„
nantiâ commotos, non imputatur
peccato illam sentire, modo obedias,
sicut Vaccæ.

§. 4. Mundus mare est, ubi fol. 164.
vel minimus ventus demergere va„
let etiam sanctissimos, sicut decla„
rant columnæ, et naves in Modin.

§. 5. Quò quis perfectior, eò fol. 166.
timidior, plura enim possidet, quæ
perdat.

§. 6. Vir sanctus magis ti„ fol. 167.
met, quia minimus ventus valet
eum demergere, adde et exurere
flatus vnius Dipsadis.

§. 7. Bellum movet in mun„ fol. 169.
do, sicut in mari marg ventus; vi„

dit hoc Salomon, dixit hoc David.

fol. 171. §. 8. Expertus est Aman esse ventum, quidquid turbat hoc mare et confirmat Isaias bulla aquæ.

fol. 173. §. 9. Brevi transeunt Apostoli ex magnâ voluptate ad maiores labores. Casus est quotidianus, ut dixit Crœsus Soloni.

fol. 175. §. 10. Spectat Christus Apostolos laborantes in remigando, sunt enim sancti in laboribus suis illi spectaculum periucundum.

fol. 179. §. 11. Oculi Dei ~~[illegible]~~ remigantium spectatores, in adversitatibus suis animos ministrant et alas, multò feliciùs, quàm intuitus Struthionis.

fol. 181. §. 12. Cogites te laboran-

tem in remigando, à Deo fixis ocu„
lis spectari, hoc quoq; Job require„
bat.

§. 13 Prævidit Job abhinc fol. 183.
duobus mille annis Christum inam„
bulantem super mare, qui nobis
promittit, quod liberaturq accur„
ret, dum Nobis expedierit.

§. 14. Dum sperant Apostoli fol. 186.
remedium, auget illis Christus for„
midinem, et credunt Phantasma
esse; Hic est effectus tribulatio„
nis.

§. 15. Vnum Ego sum, dat il„ fol. 189.
lis fiduciam. Teneat illam, qui in
eius gloriam se tribulationibus ex„
ponit, quem in illis Deus non dese„
rit, et diabolus, mundus, et caro.

Tom. 1. Summarium

SUMMARIUM
Homiliæ V.
De
Tentatione,

Dominica 1ª Quadragesimæ.

Matth. 4. Ductus est Jesus in desertum à spiritu, ut tentaretur à diabolo. 1.

fol. 196. §. 1. Eo ipso, quo quis ad Dei disponit obsequium, diabolus accedit, ut eum bello lacessat; instar illius lateris, de quo Dñs ad Ezechielem, et velut alter Pharao Israelitas persequitur.

fol. 199. §. 2. Impugnat Satan Sanctos ut pirata naves divitÿs onustiores, vacuas, et viles despiciens.

§. 3. Congreditur Christus vera fol. 200.
aquila cum serpente, vt eum no„
bis confringat; proinde eius victo„
ria nostra est, et modo Sancti eum
non timent.

§. 4. Ductus est: Ad ten„ fol. 204.
tationes ductus est Christus donis
Spiritûs Sancti, cuius opera omni„
bus sunt rationibus superiora, iux„
ta Theologiæ disciplinam.

§. 5. Quicunque se temerarie fol. 207.
tentationibus ingesserit, proster„
netur cum Dauide, quem vero Deus
ad illas adduxerit, victor euadet
cum Iosepho.

§. 6. A Spiritu. Prima fol. 208.
contra diabolum arma defensiua

est Spiritus Sancti gratia, qua superantur dracones, sine qua musicæ vincent.

fol. 211. §. 7. Cum ieiunasset. Necessarium quoque est Ieiunium quod diabolum prosternit, ut Eleazarus Elephantem.

fol. 215. §. 8. Accedens Tentator: Sine miraculo potest ieiunium multis diebus protrahi. Accedit tentator ex suo munere talis, quem David describit, et oculos requirimus Ezechielis.

fol. 219. §. 9. Accedens Tentator: Turbatus diabolus Christum tentaturus advolat, ob eum videt fame laborantem, qualitatem attendit,

vt aggrediatur.

§. 10. Dic vt lapides: Gra- fol. 221.
uis tentatio egestas panis, atta-
men fide Deo, et serpentis contere
caput: Eliseum imitare et cau-
tum.

§. 11. Mitte te deorsum: Dia- fol. 224.
bolus doctus est Logicus in argu-
mentando, sed eius vis finitur in
loquendo, et dicendo: Mitte te:

§. 12. Rursum scriptū est: fol. 226.
Decipit diabolus, ut Astrologi,
qui vnius tantum stellæ obser-
uat influxū, tu ueis una alte-
ri confer.

§. 13. Hæc omnia tibi fol. 229.
dabo. Tentatio pregnans, at
mentitur: promittit enim mul-

ta, nec habet, nec dat quicquam.

fol. 231. §. 14. Vade Satana. Molesta fuit Christo hæc tentatio; Talibus tu quoque responde Vade Satana. de qua Christus ad magnum Matris suæ Virginis solamen triumphavit.

SUMMARIUM
Homiliæ VI.
De Extremo Iudicio.

1.mo die Lunæ Quadragesimæ.

Cum venerit Filius hominis in Maiestate sua, et omnes Angeli eius cum eo. Matth. 25.

§. 1. Sanat animæ infirmi fol. 237. tates extremi Iudicii consideratio, sicut aquæ Iordanis lepram Naaman.

§. 2. Est hic articulus ab fol. 240. exordio mundi magis explicitè propositus: quem Christus fine suæ in posuit prædicationi, quem et singulariter præcepit prædicari.

Tom. 1. Summarium.

fol. 243. §. 3. Tria principaliter in Iudicio sunt attendenda, quæ Christus in Evangelio notat.

fol. 244. §. 4. Cum venerit. Primum attende Iudicis Maiestatem, etenim nullæ erunt vires, quæ coram illa possint subsistere.

fol. 247. §. 5. Si Beatissimi tremiscant Angeli, quid aget peccator? In nihillum reducetur, et tribulabitur, inquit Isaias.

fol. 249. §. 6. Filius hominis. In illa ipsa Humanitate, in qua Dominus est iudicatus, veniet iudicaturus, ad Iustissimus honorem et peccatorum confusionem.

§. 7. Filius hominis. Voca„ fol. 253.
tur filius hominis: ex hoc enim
testes contra peccatorem producet,
quos quidam Sancti timuerant.

§. 8. Congregabuntur ante fol. 256.
Eum. Secundum: Attende cau„
sarum discussionem, qua se mun„
do purgabit. Quod Sapiens benè
exposuit.

§. 9. Congregabuntur an„ fol. 260.
te Eum. Deus omnes congre„
gabit, et malos bonorum con„
uincet virtutibus, sicut dixe„
runt Henoch, Moyses, et David.

§. 10. Congregabuntur. fol. 262.
Ad Universalem satisfactionem
omnia bona, omnia mala illic
reuelabuntur. quod summum in„

feret horrorem peccatoribus.

fol. 268. §. 11. Omnes gentes. Denudabit divinâ suâ luce Dominus etiam abstrusissima, et minimas cordium cogitationes, in maximam malorum, necnon daemoniorum poenam.

fol. 271. §. 12. Omnes Gentes. Etiam Sanctorum peccata revelabuntur, in eorum tamen gloriam, ac triumphum.

fol. 273. §. 13. Segregabit oves. Mundus finem accipiet, omnes resurgent, dividet illos Dominus, tristis haec erit divisio malis, bonis autem laetissima.

fol. 277. §. 14. Venite benedicti. Laetificabit Dominus Justos, dando eis

regnum

Regnum: illud enim omnium primu creavit.

§. 15. Ite maledicti. Pas fol. 280. sternet malos illis verbis, qui bus eos pœnis æternis damnan dos adiudicabit.

§. 16. In ignem æternum. fol. 282. Dei particularis carnifex est ignis æternus, omnesq suas contra malos vires exerens creaturæ.

§. 17. In ignem æternum. fol. 283. Habet hic ignis particulares pro prietates, illo igne descriptas, quo Deus punivit Ægyptios.

§. 18. Ibunt in suppliciu. fol. 286. Desperatam et incurabilem eius credit salutem S. Basilius, quem prædicta non movent. Moveant vos.

SUMMARIUM.
Homiliæ VII.
De
Ingressu in Hierusalem.
1. die Martis Quadragesi:

Matth. 21. Cùm intrasset Jesus Jerosolymã commota est vniuersa ciuitas, dicens: Quis est hic?

fol. 290. §. 1. Impletur hic Prophetia Habacuc: quòd lux Christi operit cælos et illuminat terram.

fol. 292. §. 2. Aspernatoria fuit hæc Judæorum interrogatio. Zoi-lis enim proprium est quærere: Quis est hic?

fol. 293. §. 3. Fornax Inuidiæ pectg

est diaboli; proinde illam non vidit Divus Joannes, inter ea, quæ sunt in mundo.

§. 4. Invidia peccatum est oc„ fol. 295.
cultum: Ex duobus cognoscitur effectibus, cordis et linguæ com„ tione Quid est hic?

§. 5. Videre est in Saul bi„ fol. 297.
nos hos effectus Invidiæ, quem Spi„ ritus nequam excruciabat.

§. 6. Populi dicebant. Per fol. 300.
ignorantem populum confundit Deus Sapientes: et transmutat cælos, et terram.

§. 7. Populi dicebant. Con„ fol. 303.
vincit Deus ex ore populi Prin„ cipes, ut iniquos Judices. Sit au„ tem Judex, ut Sponsæ nasus.

fol. 304. §. 8. Hic est Jesus. Pronominat Principes ex ore populi Dominus, quod si Christum perderent, unà vitam suam perderent.

fol. 307. §. 9. Propheta. In memoriam revocat Deus hic principibus, ex ore plebis, id quod de Christo per Moysen prædixerat.

fol. 308. §. 10. Hoc egit Deus Principibus per os populi, id quod egerat per os asinæ cum Balaam.

fol. 310. §. 11 Intravit in Templum. Rarò tetendit Christus ad templum veniebat sacrificandus, et docturus Eos. In quo erravit Theophilus Alexandrinus.

fol. 311. §. 12. Ejiciebat omnes

In Reipublicæ salutem purgatur templum, hoc enim est corporis istius stomachus.

§. 13. Vendentes et emen„ fol. 312. tes. Adductio animalium circa templum, bonū habuit principiū, proiù de bonis educimus malos.

§. 14. Speluncam latro„ fol. 313. num. Latrones erant hi, quos S. Cyprianus vocat honoratos, et Amos uncinos pomorum, sanguisugas, qui perdunt Rempublicam.

§. 15. Speluncam latro„ fol. 316. num. Deum illi sumebant ne„ quitiæ suæ pallium, ipsis peiores Sodomitis, suffulciunt illam Vir„ tutem ornamento.

§. 16. Sanauit eos. Omnes fol. 317.

infirmos curavit Christus in templo, locus enim is patet misericordiæ, ut dixit David.

fol. 319. §. 17. Nunquam legistis: Ex ore Infantium. Maiorem vim habuit vox Infantium, quæ Danielis, quam ut talem expendit Propheta Rex David.

SUMMARIUM
Homiliæ VIIJ.

De Mala Generatione.
2°. die Mercurij Quadrag.

Tunc responderunt ei quidam Matth. 22. de Scribis, et Pharisæis dicentes: Magister volumus etc.

§. 1. Obstupesce, Christum retro fol. 324. gradi, et olim Sol tempore Ezechiæ causam inquiramus.

§. 2. Non commovetur Christus fol. 325. eò quod signa petant, quin imò non petentes, fert molestè.

§. 3. Non offendit Christum, fol. 326.

quod Magistrum vocent, nec quod multiplicata quærant signa.

fol. 327. §. 4. Accesserunt tentantes. Tentant hi Christum, ut Patres eorum, quia post congestas blasphemias ab eo requirunt beneficia Generatio mala.

fol. 333. §. 5. Volunt signum. Christi miracula vilipendunt, et ut homines derelictos eos Oseas deserit, igni reservantur, ut leprosi vestimentum.

fol. 336. §. 6. Præcurrunt illi malitia diabolum, sicut alij meritis et sanctitate ipsos Angelos.

fol. 339. §. 7. Sicut in illis connectitur malitia stultitiæ, sic ipsum diabolum longè præcurrunt.

Homilia VIII. Tom. 1.

§. 8. Gravior est Pharisaeorum malitia, quam ipsius daemonis: hoc autem patet in Job, et Christi passione. fol. 340.

§. 9. Generatio prava. Pharisaei generatio praepostera, velut horologii magister, qui vellet, ut motus Solis suo se horologio conformaret. fol. 342.

§. 10. Sunt Pharisaei generatio praepostera, Sanctorum vero recta; et sicut illa est poenae cruciatuique, ita et haec gloriae principium. fol. 344.

§. 11. Generatio adultera. Sunt Pharisaei generatio adultera, quae Sponsum ore celebrat, fol 347.

ad amicum ex corde Hyenæ secun-
dum Hieremiam.

fol. 349. §. 12. Signum quærit. Qua-
ter signa de Cælo petierunt, quæ
erant talia, ut faciliori ratione
possent adscribi diabolo.

fol. 351. §. 13. Signũ non dabitur.
Signa petebant, quæ admiratione
tantummodò mouerent, ab inten-
tione Chri prorsus aliena.

fol. 353. §. 14. Petit Mundus sig-
num in aëre, cuius vires sunt, si-
cut tauri, Chri uerò sicut Vni-
cornis.

fol. 355. §. 15. Signum Ionæ. De-
trudit Chrũs superbos illos in
profundum, qui Cælum scandere

nitebantur.

§. 16. Viri Niniuitæ. Om= fol. 356.
nes Niniuitæ uiri faciunt, de
quorum pænitentiâ, et Reginæ
Saba Sapientia conscribitur ap=
tum Medicinale Recipe.

Summarium

SUMMARIUM
Homiliæ IX.
De
Chananæâ
2°. die Jouis Quadragesimæ.

Matth. 15. Egressus Jesus secessit in partes Tyri et Sidonis.

fol. 361. §. 1. Excitat Dn̄s coelesti spiritu mulieres, quando apud viros deficit fervor spiritus.

fol. 362. §. 2. Est Oratio thesaurorum Dei clavis, cujus usum nos docet mulier Chananæa.

fol. 264. §. 3. Eliæ Judæos deserenti, corvi serviverunt, et Christo Gentiles, ad quorum ultimam lineam

Homiliæ IX. Tom. 1.

Sol iste radiavit. /.

§. 4. Egressa mulier. Egres fol. 365.
sus Chri, huiq mulieris operabatur
egressum, quæ, ut Onager, capta
est tribulatione.

§. 5. Egressa. Ad facienda fol. 368.
Orationem, egredere de peccato:
quia etiam alienum peccatum
impedit orantem Moysen: Cur
stantes oremus.

§. 6. Miserere. Hinc op- fol. 371.
time inchoatur Oratio, non - hois
sicut Pelagius docet, quod nec vult
Deus per Virgæ verbera.

§. 7. Mei. Punit Deus fol. 372.
Parentes in filijs, at aliqua nelo
* [illegible] appetunt suis filiabus.

* dæmone

Tom. 1. Sumarium

fol. 375. §. 8. Magna huius Mulieris fides, quæ Christum implorat. Est enim adversitas, ut Mucro Hieremia.

fol. 378. §. 9. Non respondit. Deus Nobis non respondet; vel quia illi non respondemus, vel quia dissimulat.

fol. 379. §. 10. Est pauperum Oratio Aroma Deo suave fragrans, quam ut melius audiat permittitur in Cælo silentium.

fol. 382. §. 11. Verbum. Christus Mulieri via verbi non respondit, sed virtutis, ut David ait.

fol. 383. §. 12. Accedentes Discipuli. Christus hoc eis negat, quod pro

muliere hac requirebant, ut ejus ostendat virtutem.

§. 13. At illa venit. Ora„ fol. 384.
tioni necessaria est perseverantia, licet Nobis nullus respondeat.

§. 14. Non est bonū. Hac re„ fol. 386.
pulsa provocat Chrūs hujus Mu„lieris fidem, quæ virtus apparet cœlestis.

§. 15. Etiam Domine. fol. 389.
Ex opprobriis retulit Mulier mi„sericordiam, sicut Anna, et Esther.

§. 16. Mittere canibus. fol. 392.
Attende, quod melior est Canis vivus, Leone mortuus, et quod de tenebris Deus lucem educit.

§. 17. Etiam Dnē. Chrūs fol. 395.

amat et cruciat, ut Joseph; si verò nos tribulationem voluntariè suscipimus, ut mulier hoc, erit nobis utilissima.

fol. 398. §. 18. Etiam Dne. Ficus simus primi floris, ut mulier hoc. /.

fol. 399. §. 19. Magna est fides tua. Videtur fidem hanc proferre fidei Abrahae, Talis fides à Deo obtinet, etiam illud quod ipse dixerat, non esse bonum id fieri. /.

SUMMARIUM Homiliæ X.

De Paralytico apud Pisci„ nam.

2ª. die Veneris Quadrag.

Erat dies festus Iudæorum, Joann. 5.
et ascendit Jesus Jerosolymam.
Est autem Hierosolymis proba„
tica piscina. /.

§. 1. Erexit Dominus Hiero„ fol. 405.
solymam, ut in ea seipsum mani„
festum redderet, ubi et probatica
statuit, in templi subsidium, ut
Abisag, quæ Davidem foveret.

§. 2. Probatur Christi Bo„ fol. 407.

batica superior, ut olim ipsis Cælis

fol. 410. §. 3. Erat dies festus Judæo„rum. Operatur Christus hoc miracu„lum in festo celebriori, quo plures habeat testes.

fol. 413. §. 4. Est Hierosolymis pro„batica piscina. Nullibi comodius Piscina, quàm circa templum et pauperes ad eius valvas in nos„trum beneficium.

fol. 417. §. 5. Multitudo languentium Piscina Symbolum est pænitentiæ et tria genera infirmorum, tria sunt genera peccatorum.

fol. 420. §. 6. Qui prior, diligen„ter accurrendum, ut David, quan„do Angeli movebant pyrorum ca„cumina.

§. 7. Sanabatur Unus. An,, fol. 421.
gustum remedium, saluti corporis
non prouidet, sicut animalibus.

§. 8. Erat homo ꝑ Corpus. fol. 424.
non sanabatur, si cui erat anima
infirma, nec mare sedabatur, Jo,,
nâ naui non eiecto.

§. 9. Deus Ephrem ostendit fol. 426.
Deus, quod labores immittat,
ob peccata vel oblita, vel non no,,
tata, sicut huic.

§. 10. Triginta et octo fol. 428.
Annos. Ad triginta et octo Anno,,
rum paralysin leuiora sufficiunt
delicta.

§. 11. Hunc cùm vidisset. Pau,, fol. 430.
periculum vidit, hoc enim ei pro,,

prium est, et misereri, quâ rati„
one et cuiq uult.

fol. 432. §. 12. Vis sanus fieri.
Si tu nolueris, non te sanabit Deg,
qui dicitur ludere cum hominibg.

fol. 436. §. 13. Non sanaris: quia non
uis absolutâ uoluntate, ut mu„
lieri pregnans, de quâ Ezechias.

fol. 438. §. 14. Hominē non habes.
Qui confidit in homine non sa„
natur: pauperem enim fugit, ut
aves, et animalia ex arbore de„
uolant concidente.

fol. 440. §. 15. Magnus hominum
defectus, multas uocat Deus mu„
lieres, et de hoc conqueritur A„
mos, et admiratur Hieremias.

§. 16. Surge tolle, Hîc Chri fol. 442.
elucet potestas, et quem ille cu„
rat securus est, quandoque eris, et tu
talis.

§. 17. Sanat Christus hunc fol. 445.
Paralyticum illo verbo, Surge
tolle. Idem quoque tibi præcipit in
tuam salutem.

§. 18. Noli amplius, Caue fol. 447.
peccati recidiuam, ne tibi quid
peius contingat, ut Oze, et illis,
de quibus loquuntur D. Bonauen„
tura, et D. Gregorius.

§. 19. Ne deterius, Aptè fol. 450.
declarat Hieremias deterius illis
aliquid contingere, qui ad pec„
cata semel à Deo remissa re„
uertuntur.

Sumā.

SUMMARIUM Homiliæ XI. De Transfiguratione Domini

Sabbatho 2ª Quadragesimæ.

Matth. 17. Assumpsit Jesus Petrum, et Jacobum, et Joannem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum. 5

fol. §. 1. Utilis est cœlestis gloriæ prædicatio, sicut Aplis retis missio, ad dexteram, Abisag Davidi, et regni somnia Joseph.

fol. §. 2. Assumpsit Jesus. 5 Ostendit Aplis gloriam suam, sicut Ezechieli templum, ut populum ex

citet ad pœnitentiam.

§. 3. Valde proficuâ ordina„ fol. 460.
vit Deus Davidi cœlestis gloriæ
contemplatione, et hanc nobis de„
siderat S. Paulus Aptus.

§. 4. In Baptismo cœlorũ fol. 462.
efficimur candidati: quod Abbas
Moyses docuit ponĕ nostrarũ fun„
damentũ actionũ.

§. 5. In montĕ excelsum. fol. 465.
Ut bonis cœlestibus perfruaris, se„
cede, et similis esto piscibus, qui
pennulas habent, quos Deus ut
mundos habet.

§. 6. Transfiguratus est. fol. 468.
In oratione Christus transfigura„
bur, hæc tibi figuram præstabit
meliorem.

Tom. 1. Summarium.

fol. 469. §. 7. Christus se transfigurat, suarum demonstrans radium divitiarum, sed sub humanitate absconditarum.

fol. 470. §. 8. Resplenduit. Concessit Chrūs in carnem suam defluere Divinitatis suæ splendorē, quasi qui cortinas arcæ contraheret.

fol. 472. §. 9. Transfiguratus est. Transfiguravit se Chrūs transiens de figura Matris ad figurā Patris.

fol. 473. §. 10. Concessit, ut animæ gloria deflueret in corpus, sicut aquā Jordanis.

fol. 475. §. 11. Gloriæ nobis breviter

speciem ostendit, quâ Cœlo perfru„
emur, conuiuium de quo Isaias.

§. 12. Cœli gaudia Prophe„ fol. 476.
ta declarauit, illa tamen non no„
minans.

§. 13. Magnitudine Cœli fol. 478.
Empyrei nos docet hæc siderum,
Cœlorumq́ magnitudo ut quasi
fidem excedat quod de ea dicunt
Astrologi.

§. 14. Gloriæ cœlestis bo„ fol. 480.
na satiant appetitum, quem terre„
na magis accendunt.

§. 15. Illic erit gaudium im„ fol. 482.
permixtum, quale hic nullû repe„
ritur, sed poenis permixtum.

§. 16. Tantû est Cœli gau„ fol. 485.

lium, ut meliꝰ dicatur, quod homo intret in illud, quàm ipse in hominem.

fol. 488. §. 17. Dissoluetur vinculum, de quo Propheta, grauitatis carnis, quæ quatuor dotibus præfulgebit, quas numerat Aplꝰ.

fol. 489. §. 18. Habebit corpus dotem claritatis, quam Aplꝰ dicit gloriã, et alias tres dotes impassibilitatis, subtilitatis, et agilitatis.

fol. 491. §. 19. Præcipitabitur mors in infernum, occidendo non occidens.

fol. 492. §. 20. Bonum est. Cur illam gloriam non meditaris,

illam non desideras, illam reco-
gita, vt Iacob patriam suam.

Finis Summa-
riorum 1. Tomi.

SVMMARIA

Tomi Secundi.

SVMMARIVM Homiliæ XV.

De Transfiguratione Domini.

Dñica II.da Quadragesimæ.

Matth. 17. Assumpsit Jesus Petrum & Jacobum, & Joannem fratrem eius, et duxit illos in montem excelsum.

fol. 3. §. 1. Transfigurat se Christus, ad suæ divinitatis probationem. Mysterium hoc à millenis annis per Davidem decantatum.

fol. 6. §. Ostendit hic, quod veram haberet in se divinitatem, eiusq[ue] splendor diversus fuit à splendo-

re, quo claruit Moyses.

§. 3. Transfiguravit se Christus fol. 7.
etiam ad omnium nostrum utili=
tatem, Nobis præmium proponens,
quod dum est ingens et excellens,
etiam bovem facit volare.

§. 4. Hâc gloriâ nos excitat, fol. 11.
et roborat David. Ea est signum
illud, quod Deus elevavit, ut con=
gregaret militem ad expugnandum
Cœlum.

§. 5. Præostensum præmi= fol. 13.
um valde roborat pusillanimes
etiam contra fortissimos hostes.

§. 6. Assumpsit Jesus. Ta= fol. 14.
le bonum est cælestis gloria, ut
nec desiderari possit, nisi Deus

Animam roboret supernaturalib9.
virtutibus.

fol. 16. §. 7. In montem excelsum
e Mundo Christus suos educit, ut
illis ostendat gloriam suam, nihil
enim in eo est, in quo illa videatur.

fol. 18. §. 8. Admirandam facit
Apostolus gradationem ab oculis, au-
ribus, et corde, ut hujus gloriæ de-
claret magnitudinem.

fol. 21. §. 9. Transfiguratus est.
Hoc facto complet id, quod Moyses
promiserat, et ipse præmonstrat,
quod futurum est in Sanctis.

fol. 25. §. 10. Transfiguratus est.
Sicut in Christo ex Unione divinæ
Naturæ cum humana processit

animæ

Animæ gloria, et ex corporis gloria: ita erit in Sanctis.

§. 11. Coniungetur totus Deus fol. 24. unicuilibet animæ singulariter, unde nascetur gloria, quæ ea sati„ abit.

§. 12. Ex gloria animæ re„ fol. 26. dundabunt in corpus ac sensus riui, de quibus Propheta Ioel præ„ dixit.

§. 13. Erit Deus omnia in fol. 29. omnibus, et corpora nostra non dicentur manufacta, cum in se habebunt, quidquid possunt desi„ derare.

§. 14. Quotquot hic con„ fol. 30. ueniunt Sancti sunt, et boni: om„

enim in statu gloriæ talescerunt.

fol. 32. §. 15. Moyses et Elias.
Omnes in cœlo erunt sapientes,
Nullus illuc stultus intrabit, Hoc
nos magis mouere debet, quã So-
cratem aliud simile quidquam.

fol. 35. §. 16. Apparuerunt Mo-
yses et Elias, congrui, appositi-
tiq; personæ Christi testes.

fol. 36. §. 17. Apparent Moyses
et Elias in Maiestate, loquunt
cum Christo de præcipuis eius Myste-
riis, simul cum eo versantur.
Hæc sunt Status gloriæ cœlestis
Symbola.

fol. 38. §. 18. In illo gloriæ statu
omnes erunt magni, quos signifi-
cant magni illi pisces quos Apos-

soli piscati sunt.

§. 19. Bonum est &c. Cognoscunt Apli Moysen et Eliam, fol. 40.
in illo quoq statu cuniti se mu=
tuò clarè cognoscent.

Summarium

SUMMARIUM Homiliæ XIII.

De Discessu Christi, et morte in peccato.

2do. die Lunæ Quadragesimæ.

Joan: 18. Dixit ergò eis iterum Jesus: Ego vado, et quæretis me, et in peccato vestro mo-riemini.

fol. 47. §. 1. Ostendit Deus, quàm invitus puniat peccatores, cùm ipsos præmoneat, ut se emendent.

fol. 51. §. 2. Minæ sunt hæ terribiles Dei: Ego vado, prout Intelli

te cognoverunt, et Samuel decla-
ravit.

§. 3. Est Deus vita ani- fol. 52.
mæ, qui cum ab ea discedit illa
moritur, nec opera vitæ facit.

§. 4. Anima per peccatum fol. 54.
mortua, opera vitæ non potest
exercere, et quæ bona facit sunt
filij producti in servitute; Ca-
bet quoq; quod peccatum sit locus-
ta, eruca, bruchus, rubigo de
quibus Joel.

§. 5. Ut opera tua bona fol. 57.
sint viva, prius vivat anima
deserat peccatum animæ homi-
cidam, ab illo purgata offerat
Deo sua Sacrificia.

fol. 58. §. 6. Hoc velut supremo ter-
riculamento perculit Deus po-
pulum suum Ego vado. Et in
historia Sampsonis indicavit.

fol. 60. §. 7. Sicut hæc summa cense-
tur animæ calamitas, si eam de-
serat Deus, ita summa eis dicen-
da felicitas, si secum Deum habe-
at.

fol. 62. §. 8. Supplicium irati Dei
gravissimum est, cum eos, à qui-
bus provocatur, deserit.

fol. 64. §. 9. Gentiles cum putarent
se sine Dijs vivere non posse, il-
los clavis configebant, catenis al-
ligabant, in penitissimis domorum
suarum recessibus. Quid tu, o Chri-

stiane facias?

§. 10. Lucta Jacob fuit cum fol. 66.
lachrymis, et quod petebat, hoc
erat, ne à se discederet Deus.

§. 11. Praevidit Jacob, quod fol. 68.
Deus Judaeos deserturus esset, et
illos deploravit, quod sine praesi,,
dio manerent. Abeuntibus Cheru,,
binis pariter et templi currus
digrediebantur.

§. 12. Abeunte Deo man,, fol. 69.
sit ille populus, ut spelunca, leo,,
ne egresso, post quem quodvis insec,,
torum, et noxiorum animalculo,,
rum ingreditur.

§. 13. In peccato vestro. fol. 71.

Abit Deus, quia illum ejiciunt
Ipse quippe in anima desiderat
morari.

fol. 74. §. 14. Homo ipse Deum ejicit
ipse sibi maius affert detrimen-
tum, quam omnes Creaturæ si-
mul coniunctæ ei possint affer-
re.

fol. 77. §. 15. Deus suâ voluntate
non occidit hominem, ipse sibi
homo per peccatum procurat mor-
tem.

fol. 79. §. 16. Peccare est sibi mor-
tem conciliare. Proprium hoc
est peccati stipendium, ob quod
infeliciter mortui sunt Judæi.

fol. 83. §. 17. Mala mors tantum ea

dicenda est, quando quis in pecca-
to moritur, ut probant S. Aug.
S. Chrysost. et S. Ambrosius.

§. 18. Ea sola mors bona est fol. 84.
quæ est in gratia, quæ autem est
in peccato, qualiscunque sit, mala est.

§. 19. In peccato vestro fol. 86.
moriemini. Quisquis peccat, mo-
ri timeat in peccato, tum quia
cum peccat, contra eum fertur sen-
tentia, tum quia valde possibile
est, eum mori, statim ut peccavit.

§. 20. Tertiò timeat mori in fol. 88.
peccato, quia ex eo sine divina
gratia non resurget, quæ iustè
quibusdam denegatur.

fol. 90. §. 21. Quartò timeat in peccato mori, qui hoc committit; qui enim fidit suo inimico, eius manibus conficitur, ut moriatur.

fol. 92. §. 22. Qui peccant confidentes se pænitentiam acturos, pereunt, sicut illi, qui cum schedula gratiæ vendunt possessiones.

fol. 95. §. 23. Pronunciari potest, quòd in peccato morietur, qui instar illorum Judæorum in eo perseverat, et est sicut argentu[m] Jeremiæ, vel arbor S. Bernardi.

fol. 90. §. 24. Male confidit in Dei misericordia, et propriâ libertate, qui perseverat in peccato, quo sitiet et illa se indig

num facit, et hoc infirmatur.

§. 25. Difficillimum est sa,, fol. 98.
nare eum, qui in peccato perseve,,
rat, sicut operosum fuit curare
dæmonisum longo tempore obses,,
sum./

§. 26. Morietur in peccato, fol. 99.
qui in peccato perseverans infixg
haeret, ut ait David in interitu
quem fecit.

§. 27. Multis peccatoribus fol. 100.
in morte accidit, quod Sisaræ,
cuius vox est Echo: Periret
visio S. Theresiæ.

§. 28. In extrema mortis fol. 103.
hora multis peccatoribus evenit,

quod Gubernatori, cujus omnia tor-
menta clavis sunt confixa.

fol. 105. §. 29. Perseverare in pecca-
to, est animæ pedes religare, ut
in illo moriatur: Et pluribus de
de causis tales vocat Isaias illu-
sores.

fol. 107. §. 30. Morietur in peccatis
suis, qui ea multiplicat, ut nexus
cæcos, quos in hora mortis non li-
ceat rescindere, sed dissolvere opor-
teat.

fol. 110. §. 31. Morietur in peccato,
qui illud, ut Pharao mare ingre-
ditur, ejusque manibus occidetur,
velut Saul manibus Amalecitæ.

SUMMARIUM
Homiliæ XIV.

De
Obedientiâ Cathedræ et
Prælatis.

2.da die Martis Quadrag.

Tunc locutus est Jesus ad Matth. 23.
Turbas, et ad Discipulos
dicens: Super Cathe=
dram Moysi &.

§. 1. Aperiens Christus cister= fol. 115.
nam præcavet, ne quis in illam in=
cidat, et spinas comburens, ser=
vat triticum secundùm legem.

§. 2. Super Cathedram. fol. 116.

Licet omnes nos creaverit Deus, quoad naturam æquales, disposuit tamen superiorum et inferiorum inæqualitatem.

fol. 118. §. 3. In omnibus lucet ordo superiorum et inferiorum. Hic quoque decretus est, in omnibus legibus naturali, scriptâ, et Evangelicâ.

fol. 120. §. 4. Super Cathedram. Necessaria est Cathedra in quâ ipse Deus nos docet, ubi est vera sapientia.

fol. 121. §. 5. Ex suavissima Dei providentia venit, quod in hoc mundo cathedra visibilis est posita, cui nostros subiecit intellectus.

§. 6. Secura est doctrina Cathedræ Ecclesiæ, quam D. Paulus nominat columnam, ac firmamentum veritatis. fol. 122.

§. 7. Necessaria est quædam cathedra visibilis, quæ nos doceat, necessariumque est, ut eiusdem visibiles sint præceptores. fol. 126.

§. 8. In Eunucho Candacis et Centurione Cæsareæ, ac in D. Paulo nos docuit Deus subiectionem debitam magisteriis prælatorum Ecclesiæ. fol. 127.

§. 9. Una est Ecclesia Catholica, quia una est eius doctrina, licet Diabolus velit linguas confundere, sicut in turri Babylonicâ. fol. 129.

fol. 131. §. 10. Vnitas Cathedræ sumitur ex unitate capitis, quæ significata fuit in tunica Christi contrapositâ velo templi.

fol. 134. §. 11. Similiter sumitur Vnitas Cathedræ ex Vnitate doctrinæ, quod Salomon declarat.

fol. 136. §. 12. Conservat unitas doctrinæ unitatem Idiomatis, in quo erravit Judas, et hanc Romani ad suæ conservationem Reipublicæ procurârunt.

fol. 138. §. 13. Sumitur quoq́ Vnitas Cathedræ ex Vnitate Sacramentorum, quæ eadem sunt, licet Ministri sint diversi.

fol. 140. §. 14. Soli in Cathedrâ sedere

dere debent Superiores, et Sacer„
dotes; et coram illis erecti in pe„
des stare Laici, licet quis sit Iosue
Princeps, aut Imperatrix Eusebia,
imò et ipse D. Hieronymus.

§. 15. Scribæ et Pharisæi, fol. 142.
Licet terreni sint Prælati, potes„
tatem tamen habent tractandi
cælestia, ijsq; et obediendum, ut
probat S. Augustinus.

§. 16. Honorari debet fol. 144.
Prælatus, licet malus. Iniuria
illi factam Deus sibi censet irro„
gari, sicut capitis iniuria est,
quæ capillis irrogatur.

§. 17. Quam fuit Samso„ fol. 147.
ni perniciosum, detonsos fuisse
illi suos capillos, in quibus eius con„

sistebat fortitudo, tam exitiabile damnosumq́ est Ecclesiæ, dum eius Sacerdotes, et Prælati tanguntur.

fol. 148. §. 18. Potestatem habent Prælati absolvendi, leges condendi, excomunicandi, proinde iustum est illis obtemperare.

fol. 150. §. 19. Plurimum licèt referat Prædicatoris, Prælatiq́ bonitas, si tamen malus sit, quid dicat, non quid faciat, attendendum.

fol. 154. §. 20. Phylacteria, ac fimbrias in propriam ordinabat gloriam, quiçis ad Dei honorem, et tanquam virtutum instrumentis uti debent.

SVMMARIVM
Homiliæ XV.
De
Ascensu Christi in Hierusa=lem, et Filijs Zebedæi.
3°. die Mercurij Quadrag.

Ascendens Jesus Jerosoly=mam, assumpsit duodecim discipulos suos secretò, et ait illis: Ecce ascendi=mus Jerosolymam. Matth. 20.

§. 1. Utilissimum esse Christum considerare, ut myrrhæ quendam fasciculum, quem Sponsa cœlestis inter ubera gestat. fol. 159.

§. 2. Et Christus lapis ca= fol. 161.

latus à Deo, à lapidicidis sculp-
tus, in quem oculos figere debemus.

fol. 162. §. 3. Multiplices fuere Corpo-
ris Christi pœnæ, quia multa fue-
runt Corporis peccati culpa.

fol. 165. §. 4. Quare Christus dixit
mortem suam multis profuturam
cum pro omnibus sit mortuus?

fol. 167 §. 5. In huius lapidis sculp-
tura quisque sua inveniet peccata
designata.

fol. 167. §. 6. Et Christi passio
fel piscis Callionymi, qui cæcos il-
luminet oculos.

fol. 168. §. 7. Viam, quæ ducit ad
Christum, insequi debemus, nec enim
melior est Domino servus.

§. 8. In viam Jacobum et Jo„ fol. 171.
annem reducit per calicem suum,
hæc quippe est semita nubium.

§. 9. Multum valet gloria fol. 175.
et multis est laboribus compa„
randa. His Sancti delectantur.

§. 10. Tam celeri gradu con„ fol. 181.
tendebat Christus, ut et mirarentur,
et timerent Apostoli.

§. 11. Consummabuntur om„ fol. 183.
nia. Paucis horis complevit ea
Salvator, quæ quinque mille annis
erant delineata, amor namque illum
incitabat.

§. 12. Cunctas sua passione fol. 184.
Christus Prophetias vivificavit
et perfecit, ut fermentum fribiga„

re, et perficere farinam solet. Fuit hoc fidei nostrae maximè conveniens.

fol. 186. §. 13. Christus tragua electru involutum igni ambulabat inter animalia, complens Vaticinia Prophetarum omnia.

fol. 187. §. 14. De Filio hominis quae de se scripta erant, Christus implevit, superest, ut tu, quo te tangunt, facias, sicut Eliseus facere debuit.

fol. 189. §. 15. Tradetur. Non dicit Christus, quis Eum tradiderit, ob rationes notatu dignas.

fol. 192. §. 16. Ostendit Nobis Christus gratiam, novi Testamenti, in

laboribus, qui simul cum præmiis debent considerari.

§. 17. Tunc accessit. Erra„ fol. 194. runt hi duo Fratres, quoad tem„ pus, sicut Baruch, tum in eo, quod unam tantum partem arripue„ runt sermonis auditi, tu verò to„ tum accipe.

§. 18. Accessit Mater. fol. 196. Parentes obliviscuntur sui prop„ ter liberos, quod Salomon execrabatur

§. 19. Nescitis. Superbia fol. 199. est vitium stultum, ab homine ali„ enum, ut sunt alæ camganis pa„ rum aptæ, et fastidium affert Deo.

§. 20. Nescitis. Stultitia fol. 201.

est petere munera publica ad se, dendum, quod ipsa regalis declarat corona, et prossinguus Elimelech benè indicavit.

fol. 205. §. 21. Praefectura magnum onus est, meritò fugiendum ob multa, ad quae obligat, quae mitra et D. Gregorij dolor significant.

fol. 212. §. 22. Possumus. Ambitio, sorum est, dicere: Possumus. Mendaces sunt filij hominum in stateris, et similes Elephanti.

fol. 214. §. 23. Non est meum. Non est Christi dare loca superbis. In alios mutentur viros ut dixit Sauli Samuel.

fol. 215. §. 24. Indigniti sunt. Non te scandalizet, exiguos in Dei ser,

uis uidere defectus, nullus enim absq; his viuet.

Summariu

SUMMARIUM Homiliæ XVI.

De Divite Epulone, et Paupere Lazaro.

3ª die Jovis Quadragesimæ.

Luc. 16. Homo quidam erat dives, et induebatur purpura, et bysso.

fol. 220. §. 1. Tenentur divites dare Eleemosynam. Quod si non dederint, damnabuntur, ut Christus probavit hac historia ijs, qui illius doctrinam ridebant.

fol. 222. §. 2. Huius divitis supplicium sit admonitioni divitibus,

ut pœna Caini.

§. 3. Vult Deus, ut dives fol. 224.
subveniat pauperi, quemadmodum
cœlum terræ, et stomachus corpo„
ris partibus.

§. 4. Sunt divitiæ aquæ cis„ fol. 226.
ternæ, illis dives utatur, sed fon„
tes illas faciat pauperibus.

§. 5. Confundit Deus di„ fol. 228.
vitem, non facientem Eleemosy„
nam, ut ille Paterfamilias suum
Oeconomum.

§. 6. Argumentum admira„ fol. 229.
bile est quoddam S. Joannis, quo
ostendit, quod dives, qui proxi„
mi non miseretur, quem videt
inopia laborantem, Deum non amet.

fol. 233. §. 7. Sic Deus ponit in pau-
pere, in quo tuam erga illum
possis operibus probare dilectio-
nem.

fol. 234. §. 8. Homo quidam erat
dives. Manifestat Dominus,
divitem illum fuisse sentinā
peccatorum.

fol. 236. §. 9. Dives. Ex se pecca-
tum non est esse divitem, nec
quidem divitias optare mode-
ratas.

fol. 239. §. 10. Induebatur. Non
est de se malum, quod quis ves-
tiat honestè, nec Deo placent
in vestitu sordes.

fol. 242. §. 11. Epulabatur. Non

est ex se peccatum celebrare
convivia, imò potest esse opus
sanctum, et fuit in multis.

§. 12. Vocat S. Joannes di, fol. 244.
vitias huius mundi substantiam
sicut S. Paulus fidem, rerum spe,
randarum substantiam.

§. 13. Erat quidam men, fol. 246.
dicus. Tribus articulis huius causa
comprehenditur, quod huius mundi
habuerit substantiam, quod fratrem
suum viderit in necessitate positum,
et quod clauserit viscera sua ab eo.

§. 14. Sed et canes. Indu, fol. 248.
cit Dominus canes, ut testes, quibus
evidenter hoc probat, sicut Josi,

nam contra Balaam adduxit.

fol. 250. §. 15. Mortuus est dives. Differentes fuerunt divitis et pauperis obitus, at in eo, quod notat Evangelista, similes.

fol. 254. §. 16. Factum est, ut moreretur Mendicus. Sicut moriente Lazaro, eius quoque mortua est paupertas, ita moriente divite periere divitiae.

fol. 256. §. 17. Sepultus est in Infernus. Triste sepulchrum, quod describit Isaias, et vidit Ezechiel, et meritò est pertimescendum.

fol. 259. §. 18. Dum esset in tormentis. Est infernus locus tormentorum, sicut Caelum delicia-

cum, et omnem superans intellec"
tum.

§. 19. In Valle Tophet depinx fol. 261.
it Isaias infernum.

§. 20. Hos cruciatus gra" fol. 263.
phicè delineat Angelus S. Joan"
ni, quorum consideratio patienti"
am in Sanctis operatur.

§. 21. Elevans oculos. Ex fol. 265.
inferno tantum vidit ea Epulo, quæ
possent adferre cruciatum, et hæc
quoque tantum videbunt damnati.

§. 22. Pater Abraham. fol. 268.
Mera fuerunt deliramenta, quæ
dives ille in inferno petiit, nec ob"
tinuit.

Fol. 270. §. 23. Recepisti bona. Ex Iustitia procedit Abrahæ sententia, quæ declarat, cur hîc peccatores ferientur, Iusti verò crucientur.

Summ. Rom. 17.

SVMMARIVM
Homiliæ XVIJ.
De
Parabola Vineæ.

3°. die Veneris Quadrag.

Homo erat Paterfamilias, qui Matth. 21.
plantauit Vineam, et sepem
circumdedit ei &c.

§. 1. Quanquam Judæis hanc fol. 280.
Christus proposuit parabolam no„
bis tamen loquitur, velut David
in morte Saulis.

§. 2. Judæos Chrūs in propria fol. 284.
causa, Judices fecit, et suo illos ca„
pit hamo, velut Behemoth.

fol. 287. §. 3. Velut irrationales Visi, parabolæ ui conclusi et constricti cum contra seipsos tulere sententiam, in Christum insurrexerunt, eig necem machinati.

fol. 289. §. 4. Homo erat. Plantavit Deus Vineam, quam fructus amarum laturam sciebat, quia Pater est.

fol. 291. §. 5. Plantavit Vineam. Dicitur palmes esse Christiang, qui nisi fructum faciat, non servit nisi igni.

fol. 292. §. 6. Ferre tenetur fructus Christiang, cum velut palmes putetur, et colatur.

fol. 293. §. 7. Plantati sumg in

Ecclesia sicut palmites, per liberã
meramq; bonitatem, quod indicavit
oleum Jacob.

§. 8. Agat gratias Deo, qui fol. 296.
est plantatus in hac Vinea, ne il-
li succedat, quod Adamo, ingratisq;
Philosophis accidit.

§. 9. Sepem circumdedit ei. fol.
Lex Dei sepimentum est, quod
si cadat, intrant feræ, et vine-
am demolientur.

§. 10. Ob destructa sepem de fol.
struitur Sichem, et ob eandem
in domo Jacob erectam, ipse quoq;
conservatus fuit. Hoc quoq; pos-
tulat David, dum legem Dei vult
custodiri nimis.

fol. §. 11. Fodit in ea torcular. Jam abundanter providit Deus vineæ suæ, ut ei dicere liceat, Non plus ultra.

fol. §. 12. Sepem circumdedit. Indicat quoq; sepes divina beneficia et diabolus esse videtur, qui illa septus offendit Deum.

fol. §. 13. Locavit Agricolis. Sunt Prælati Agricolæ, et quisq; in se simul et palmes est, et agricola.

fol: 314. §. 14. Domini est vinea, conductor homo, qui fructum adferre tenetur, non Dño, sed sibi ipsi.

fol. 316. §. 15. Fructus temporib,

suis. Non præs ab omnibg repe„
tit Deus fructus, ut ex Decimis
declarat, et illos nostris exigit
temporibus.

§. 16. Peregrè profectus fol. 320.
est. Liberos nos reliquit Deg,
et per id, quod facit, ostendit, quan„
to fructus teneatur desiderio.

§. 17. Misit alios. Mag„ fol. 322.
nam suam Deus ostendit mise„
ricordiam tot mittens famulos,
ac tandem etiam unicū filium.

§. 18. Malos malè perdet fol. 323.
Christiang non referens fructum
multò punietur gravig, quàm fi„
culnea, et Rex Balthasar.

§. 19. Si Judæi ob non red„ fol. 325.

ditas fructus, fuerunt reiecti, quid timendum Christiano, qui ne fructus quidem affert, quantus ille Pharisæus?

fol. 328. §. 20. Sicut timuêre Judæi videntes eiectos ad littus maris Ægyptios, sic timeat quoq; Christianus, dum Judæos cernit per omnes dispersos esse nationes.

fol. 330. §. 21. Chananæos, quia peccatores, eiecit Deus, et substituit Judæos, substituit, hos ut ingratos exturbavit, et Christianos subrogavit; Quid si, et hi sint mali, quid cum illis aget?

SUMMARIUM Homiliæ XVIIJ.

De Filio Prodigo.

3a. die Sabbathi Quadrag.me

Homo quidam habuit duos Luc. 15.
Filios, et adolescentior ex eis
dixit Patri suo: Pater
da mihi portionem, etc.

§. 1. Peccato obnoxium crea„ fol. 336.
uit Deus hominem, ut haberet,
quo bonitatem, ac misericordiam
suam magnam ostentaret, quâ max„
imè gloriatur. /.

fol. 338. §. 2. Tanta est Dei Misericordia, ut nonnunquam de illa Sancti, velut Isaias et Jonas conquerantur.

fol. 341. §. 3. Nullum esse peccatum irremissibile, quod non infinities à Dei misericordia superet, quod ille ad nostrum solatium multoties probatum dedit.

fol. 345. §. 4. Enixius Christus tum verbis tum parabolis, inculcando item, et operibus hunc fidei docuit Articulum: Remissionem peccatorum.

fol. 346. §. 5. Homo quidam.

Deus appellatur Pater, ut amorem suum monstret, ostendatque,

paratam esse Christianis peccato-
ribus indulgentiam.

§. 6. Adolescentior. Meri- fol 348.
tò vocatur peccator Adolescenti-
or, licet centenarius, ut Cain, et
Absalon.

§. 7. Abijt. Non ejicit domo suâ fol. 350.
Deus peccatorem, ipse tamen est im-
pudens, ut sponte discedat, con-
tra quem Deus protestatur.

§. 8. Diuisit substantiam. fol. 351.
Non aufert illi Deus libertatem,
qui vult abire, eumque deserere, li-
cet sit ille deplorandus.

§. 9. In regionem longin- fol. 354.
quam. Peccatum regio est tam
procul distans à Deo, ut dicat

cousq; nec manus suas, nec oculos pertingere.

fol. 356. §. 10. Cur tendat, non attendit peccator, Ezechielis portento, Jumentis Isaiæ, Vaseq; Zachariæ præsignatus.

fol. 359. §. 11. Dissipavit substantiam. Decoxit substantiam suam effectus luxuriæ, per quem illam Job describit.

fol. 363. §. 12. Dissipavit substantiam suam. Est enim Meretricis domus, Gigantum domus, ubi molliuntur adamantes etiam purissimi, velut David, Salomon, Israëlitæ.

fol. 364. §. 13. Decoquit luxuria

substantiam, ut patet in Samso=
ne: raius senectus, multisq[ue] an=
nis antepraedictus.

§. 14. Nihil sic hominem fol. 365.
debilitat, ad senium deducit,
visum hebetat, et adolescentem
enervat, ut luxuria.

§. 15. Facta est fames va= fol. 369.
lida. Fames accenditur, et an=
gustias sensualis in ijs, qui illum
sequuntur, minusq[ue] illum senti=
unt, qui magis abnegant.

§. 16. Adhæsit uni civi= fol. 373.
um. Homo qui dilapidat vir=
tutes, eo tandem dilabitur, ut
se totum consecret diabolo, pro=
ut Dominus Job affirmat. //.

fol. 375. §. 17. Specialiter per vitium libidinis quosdam occupat diabolus, et patet in quibusdam casibus.

fol. 378. §. 18. Adhæsit. Adeò firmiter adhæret Diabolo luxuriosus, ut nec flagris cum domo suâ expellat, quod diabolus sibi gloriæ ducit.

fol. 380. §. 19. Misit in villam. Regna, quæ promittebat diabolus, in haras desinunt, et caninam famem, quâ mactatur, qui illi servit.

fol. 383. §. 20. In se reversus. A se peccator, ut Nabuchodonosor, egreditur, reversus autem fuit, ut leæna Danielis, et hæc

fames inuit.

§. 21. Quarti Menenarij: fol. 385.
Prior in illum Pater oculos fi„
xit, alioquin ille suos reflectere
non potuisset.

§. 22. Abundant. Consi„ fol. 387.
derauit suam miseriam, et pa„
terne domg abundantiam, et ad
illam reuerti proposuit, et se ac„
cusare.

§. 23. Vidit à longè, accur„ fol. 389.
rit. Patris actiones magna in„
cludunt Mysteria, quod occur„
rit, quod brachia iniecit, quod
pacis osculum filio dedit.

§. 24. Hic videtur diui„ fol. 392.
næ misericordiæ magnitudo de
qua quasi de industria Elias fuit

congnestus.

SUMMARIUM Homiliæ XIX.

De Dæmonio Muto.

Dominica 3a. Quadrages:

Luc. 11. Erat Jesus eÿciens dæmonium, et illud erat mutū.

fol. 398. §. 1. Possedit diabolus Stagyrium. Dubitarunt quidam de divinâ ~~[illegible]~~ providentia. Verum indubium est, in Deo esse Providentiam, eamq; in nostrum bonum vigilare.

§. 2. Quædam Deus posuit fol. 400.
in mundo, quæ quibusdam licet
sint nocumento, sunt tamen alijs
emolumento. In his sunt dæmones.

§. 3. Posuit Deus in hoc fol. 401.
mundo dæmones, quo nos cogat ad
se recurrere. Illi solùm hoc pos„
sunt, quod ipse ijs permittit.

§. 4. Dæmones sunt velut fol. 404.
lipsades, estq́ necessarium ad
Deum recurrere, ut eorum resia„
net malitiam.

§. 5. Erat mutum. Ex fol. 407.
ijs quæ diabolum in corporibus
operari videmq liquet quid in
anima operetur.

§. 6. Eques quem vidit E. fol. 409.

Joannes, mors dictus, diabolus est, Christo contrarius, qui uita nominatur.

fol. 410. §. 7. Equus pallidus, cui insidet diabolus, peccatum est, et quocunque hoc ingreditur, intrat et ille.

fol. 412. §. 8. Velut rex regnum suum, ita animam perambulat diabolus peccatoris. Vide quos effectus operabitur, cum sit mors.

fol. 414. §. 9. Peius est diabolum in animam intrare per peccatum, quam in corpus, in quod aliquoties sine mortali culpa ingreditur, quinimo etiam aliquando Dei beneficio.

§. 10. Vorat

§. 10. Vocat D. Hieronymus fol. 416. diabolum Dei quæstionarium. Hoc in Job, et alys uidere licuit.

§. 11. Cum fortis armatus. fol. 418. Præclarissimis rationibus probat hodie Christus, se Regem diabolo fortiorem.

§. 12. Erat mutum. Oppo- fol. 419. sita Christus et diabolus obeunt officia, et quisque suum in hoc homine obibat.

§. 13. Erat ejciens. Diabo- fol. 421. lum Christus è corporibus expellebat, qui eum uenerat ab Animabus expulsurus. Declarat D. Vincentius Ferrerius, quæstione sitæ dignissimam.

fol. 424. §. 14. Erat ejiciens. Continuabat Christus ejectionem dæmonis ex anima, qui cum ipsis sit importunus, ut Musca, vocatur Beelzebub.

fol. 427. §. 15. Erat mutum. Excæcat diabolus, quo nocuit Davidi, et perdidit senes Ezechielis.

fol. 430. §. 16. Illudit diabolus aures animæ. Avis est, quæ verbum surripit.

fol. 432. §. 17. Eos qui tacere deberent, reddit diabolus loquaces, ut Prophetas Regis Achab.

fol. 433. §. 18. Magno suo detrimento dæmones loquaces, quibus imperat, velut Pythonibus, silentium.

fol. 436. §. 19. Refert loqui in Con-

fessione, et mulier lapidatur, quæ tacet.

§. 20. Oris Confessionem pos- fol. 438.
tulat Christus, nec enim cordis sufficit contritio, ubi oris Confes- sio est possibilis.

§. 21. A principio voluit Deus fol. 441.
us Confessionem. Hanc in lege præ- cepit, et apud S. Joannem illam age- bant, et licet sine absolutione cum utilitate tamen.

§. 22. Vetus illa et sine fol. 443.
absolutione Confessio nostra de- monstrat et Excellentiam et faci- litatem.

§. 23. Non potest salus tua fol. 445.
faciliori, quam verbis tuis alliga- ri remedio.

fol. 447. §. 24. Vitulos Labiorum postulat Deus, id est, claram, sine excusationibus confessionem peccatorum.

§. 25. Nunc confitere et absque larua, qualis ea erat, quacum

fol. 449. Regina prophetam Ahiam et Ananias et Saphira ad S. Petrum veniebant.

fol. 451. §. 26. Comittere peccata erubesce, non confiteri pudeat. Optimus Confessarius B. Ludovicus Bertrandus.

fol. 453. §. 27. In Beelzebub ejicit dæmonia. Hoc Judæorum iudicium prodit, malitiam pectoris eorum. Aspidum ovis comparantur.

fol. 455. §. 28. Extollens vocem quædam Mulier. Convincit illos S. Cypri-

ani discursus ut efficax ita et subtilis, mulierisque de turba testimonium. —

SUMMARIUM Homiliæ XX.

De Edicto Fidei Quod publicatur in Sancto Tribunali Inquisitionis.

Dnica Eadem Quadragesimæ.

Erat Jesus eyciens dæmonium et illud erat mutū. Luc. 11.

§. 1. Christus, et diabolus duo fol. 459. sunt Reges sibi contrarij, distinctaque possidentes regna.

§. 2. Regnū Christi Est Ecc fol. 461.

clesia, regnum diaboli sunt hæreti-
ci et Infideles.

fol. 464. §. 3. Tunc de dæmone dicitur
quod perfecte aliquem possideat
quando eum in hæresin et Aposta-
siam à fide impellit.

fol. 465. §. 4. Diversos, sibiq contra-
rios habeant Ministros, Christus et
diabolus.

fol. 466. §. 5. Instructione et motu
Spiritus S. institutum fuit tribu-
nal S. Officij Inquisitionis, ad Chri-
sti regni conservationē.

fol. 470. §. 6. Justissimā ratione ha-
bent Inquisitores et auctoritatē
et potestatem puniendi hæreticos.

fol. 471. §. 7. Merito tradit ignibus
S. Tribunal Inquisitionis hæreti-

cos, alijsq; plectit generibus suppli-
ciorum.

§. 8. Aequissimâ ratione promulgat S. Tribunal Inquisi- Fol. 475.
tionis edicta contra hæreticos.

§. 9. Non est hæreticis ser- Fol. 478.
uanda fraterna correctio, sed illa
prætermissa, confestim sunt denun-
ciandi.

Summarium

SVMMARIVM
Homiliæ XXI.

De Prophetis in Patria.

3. die Lunæ Quadragesimæ.

Lucæ. 4. Utiq; dicetis mihi hanc similitudinem: Medice cura teipsum.

fol. 484. §. 1. Sequuntur nonnunquam homines hoc dictum: (Ladron y voz mayor) Fur et magis vociferabundus. Siquidem enim possit Deo conqueri, ipsi de Deo conqueruntur.

fol. 486. §. 2. Utiq; dicetis mihi. Strictior est obligatio benefaci,

endi suis, quam extraneis, et patriæ propriæ, quam alienis.

§. 3. Quanta audivimus. fol. 488.
Pro patriæ suæ propriæ beneficio, non cæpit in ea Christus patrare miracula.

§. 4. Fama miraculorum apud fol. 490.
exteras civitates patratorum sua voluit Christus præparare civitatem, sicut populo suo fecerat cum Asia et Bythynia.

§. 5. Miris utitur Christus fol. 492.
cæremonÿs circa librum S. Scripturæ.

§. 6. Verebat Christus, quem fol. 495.
admodum Moyses in fiscella sirpea, et patriæ suæ se manifestat

maiori beneficio, quam cæteris om-
nibus.

fol. 479. §. 7. Offenderunt Christum
sui patriotæ eiq familiam ut pau-
perem despicientes, quod in mun-
do est frequentissimum.

fol. 500. §. 8. Iniuriis Christum onera-
uerunt, quia quod illum pauperem
noverunt, nihil de illo magni cre-
diderunt, contra legem medii fi-
di.

fol. 503. §. 9. Amen dico vobis.
Evidenter probat Christus, quod
ipse sit, qui merito possit de su-
is civibus, non ipsi de illo conque-
ri.

fol. 504. §. 10. Nullam habebant Na-

Zarethani actionem exigendi miracula, quia quod Christus illa faciebat, id à Patre suo habebat.

§. 11. Fac et hic. Iustorum Iudicium æquale est, ex operibus Iustitiæ trahendo exemplar. fol. 506.

§. 12. Fac et hic. Iudicium peccatorum stultum est, iustitiâ prætendendo in eo, quod mero est gratiæ. fol. 508.

§. 13. Ex divina dispositione, nulla in mari vestigia reliquerunt Israëlitæ, Pharao tamen, eiusque exercitus, quamplurima. fol. 509.

§. 14. Deus et Iustus vult inire rationem, sicut cum Cain et illo viro dicens sibi: Quanta fol. 511.

fol. 513. §. 15. Si velis, ut id tecum agat Deus, quod cum altero, tu quoq[ue] fac idem cum Deo, quod alter.

fol. 517. §. 16. Non est Propheta sine honore. Honorem Christus volebat, non tam sibi, quam homi=
num beneficio.

fol. 518. §. 17. Ut Dei ministri opus faciant, debent in honore haberi eo de causa illis dat faciendi mi=
racula potestatem.

fol. 520. §. 18. In patria suâ. Quia à suis Contribulibus homines despiciuntur, vult Deus, ut sui Ministri sint velut extranei.

fol. 524. §. 19. In patriâ suâ. Quod quis contemptui est suis Contribu=

libus oritur ex superbia et in
vidia: unde Christus illud dat
vitio.

§. 20. Multi prophetæ. fol. 527.
Elias tantum à suis fuit de
spectus contribulibus, quantum ab
extraneis et vidua honoratus.

§. 21. Multi leprosi. fol. 533. Eli
seus, quantum à suis popularibus
cognatis fuit despectus, tantum a
pud extraneos, nominatim autem
apud Naaman in pretio fuit.

§. 22. Repleti sunt ira. fol. 534.
Cupugit illos gentilium, quos exe
crabantur exemplum, et illos Do
minus deseruit, quod supremum om
nium est supplicium.

fol. 536. §. 23. Nazarenis spectantibus, se de illorum Christus eripit manibus, dum eum deorsum cogitant praecipitare: cum hoc Dei sit proprium, praeclariora sua opera facere in oculis inimicorum, qui nec illa possint impedire.

SUMMARIUM
Homiliæ XXII.
De Correctione fraterna.
3ª die Martis Quadrag.

Si peccaverit in te frater tuus, corripe eum inter te, et ipsum solum. Matth. 18.

§. 1. In schola diaboli tantum sui curam habere docentur homines, in Dei vero schola etiam de proximo soliciti esse instituimur. fol. 544.

§. 2. Si peccaverit. Ex lege naturali tenetur quisque prox fol. 547.

imi sui curam habere, ac multò magis ex lege charitatis.

fol. 548. §. 3. Corripe. Non corrigere peccatorem, est velle ejus perditionem, et labiorum immunditiâ laborare.

fol. 549. §. 4. Vade corripe. Tu peccantem accede, peccatum namque illum detinet, ne te conveniat.

fol. 551. §. 5. Vade. Convenit, ut tu peccatorem convenias, ut Medicus lethargicum.

fol. 553. §. 6. In te. Contra te est alterius peccatum, tibique noceat, ut Saulis et Achan peccata.

fol. 555. §. 7. In te. Tanquam Dei filius reputa illius offensas, ut tuas, ipse namque tuas habet ut suas.

§. 8.

§. 8. In te. Severiùs tuas De, fol. 563.
us castigat iniurias, quam pro,
prias. Ex Cane Antiocheno disce,
quid hac in re facias.

§. 9. Corripe. Nulla faci, fol. 563.
enda est correptio, ubi nulla spe,
ratur emendatio, proinde hæreti,
cos statim denuncia.

§. 10. Non debet homo pri, fol. 565.
vates publicos corrigere peccato,
res, sed pro illis orare.

§. 11. Feret corrigere sicut fol. 566.
S. Hieronymus, at actus est amo,
ris, et qui ab illo abhorret, peri,
bit.

§. 12. Vade. Confide, quod fol. 569.
iis Deus tibi præcipiat ire, et coi,

rigere, suum tibi tribuet auxilium.

fol. 572. §. 13. Cum sanctissimus quemque tentet diabolus, ut eum perdat, tu corrige sceleratissimos, ut illos lucreris.

fol. 575. §. 14. Si una vice fructum non feceris, altera facies, et Dei causam relinques bene probatam.

fol. 577. §. 15. Expecta corrigendi opportunitatem, sicut Onagri capiendi tempus praestolantur venatores, et sicut Tobias cum pisce fecit.

fol. 580. §. 16. Inter te. Ne sis canis odorator, ut peccata investiges aliena, illorum, quae tibi forte occurrerint, curam habe.

§. 17. Inter te. Corrige, ope fol. 582. riendo tuis Sanguinem, et illas ob,, serva circumstantias, quibus usus est Eliseus.

§. 18. Frater tuus. Moveat fol. 585. te, quod peccator frater tuus sit, fac quod Animalia, et pisces, Joab, et Abisai.

§. 19. Frater tuus. Corrige, fol. 587. considerans quod qui peccat, fra,, ter tuus est, et homo, tuo vero spi,, ritualis.

§. 20. Sit Correctio coniuncta fol. 590. cum instructione et doctrina et labia tua sint lilia distillantia myrrham.

§. 21. Domis Deus modum fol. 592. corrigendi peccatorem suo exemplo,

quo Chananaeos corripuit, Christus Sanctus Petrus declaravit.

fol. 594. §. 22. Lucratus eris. Ta[l]e à Deo premium obtinebit, qui lucratus illi fuerit animam, quale à Rege accipere solet, qui regnu[m] illi acquirit.

fol. 596. §. 23. Severè punit illum Dominus, qui animam illi perdiderit. Declaratur hoc quodam Samsonis, et Amalechitarum successu.

3

Summariu[m]

SUMMARIUM Homiliæ XXIIJ.

De Traditionibus Reprobatis.

4ª. die Mercurij Quadrag.

Tunc accesserunt ad eum ab Hierosolymis Scribæ et Pharisæi dicentes: Quare discipuli tui transgrediuntur traditiones Seniorum. Matth. 15.

§. 1. Deus ignis est, ad quem cum accederent illi, qui paleæ erant, exurebantur, ipse verò magis illustrabatur. fol. 602.

fol. 603. §. 2. Accesserunt ab Hierosoly-
mis. Mordent illi discipulos, uel-
ut Cerastes: discipulorum enim de-
fectus, ac filiorum, in Magistrum,
parentesque redundant.

fol. 608. §. 3. Videntur illi apes esse,
sed Vespae sunt, saepè namque vitia
uirtutum sunt similia.

fol. 611. §. 4. Quare discipuli tui.
Odium errata exigua, amplificat:
erratum non erat, de quo argue-
bat Apostolos, immò potiùs super-
stitio erat, quod illi factitabant.

fol. 614. §. 5. Habentur isti idcirco
ra dolosa, in paruis scrupulosi, at
non in magnis. Bonum est consci-
entia esse timida sed non stulta.

§. 6. De Vanis audientibus fol. 614.
solitam volebant facere substan"
tiam, quod etiam in Christi morte"
machinabantur.

§. 7. Ab Hierosolymis. In fol. 618.
feriosis magnas non vident iniqui"
tates, et in alijs minimas ~~...~~ cer"
nunt, Hæc conditio peccatorum
est, Sanctorum conditioni contra"
ria.

§. 8. Carnales corpus curant fol. 621.
eiusq; munditiem, animã autẽ
negligunt, Spirituales e contra
faciunt.

§. 9. Dicentes, quare disci fol. 623.
puli tui, Optimum lingua Epi"
thetũ: Animal inquietũ, plenũ

veneno mortifero, comburens, ut ignis Inferni.

fol. 626. §. 10. Lingua veneno mortiferum est infamatori, infamato et auditori, ideo vocatur laqueus malus.

fol. 629. §. 11 Lingua laqueus malus est, ut declararunt Magistri Victoria, Castro, et S. Vincentius Ferrerius.

fol. 632. §. 12. Non lavant manus Ministrorum reddunt Imagi illi Superbientes Christi et suorum gloria, quibus velut Esau Jacob inserviunt.

fol. 636. §. 13. Quare et Vos transgredimini? Sunt illi femigatas

tes, Isaie visiones, quos Ecclo quade
periveret Christus, ut Egyptios.

§. 14. Traditiones Senis fol. 637.
rum. Quis earum fuerit tradi„
tionis, et quales illæ sint, specia„
tim autem qualis illa de filijs con„
tra parentes;

§. 15. Deus dixit: Ho„ fol. 639.
nora patrem tuum. Infringe„
bant illi praeceptum honoris debi„
ti parentibus, ad quod Deus il„
los volebat obligare, sua benedic„
tione paterna connectens in Ja„
cob.

§. 16. Honora Patrem fol. 642.
tuum. Quem in S. Litteris fi„
lio obedienti promittuntur bona

multa verò mala contumaci in-
tentantur, ut Absoloni.

fol. 644. §. 17. Vos dicitis: Munus
illa Deo sunt accepta sacrificia
de quibus divina illis lex decer-
nit, unde illorum oblationes Deo
non erant accepta.

fol. 646. §. 18. Execranda sunt sa-
crificia, quae cum detrimento
tertij conjuncta, et eorum, qui ae-
dificiant Hierusalem in sanguine.

fol. 649. §. 19. Honora Patrem.
Primus licet creditor sit Deus,
vult nihilominus ut prius saecu-
li solvatur, et sicut Leo silentio
primum locum cedit caballo.

fol. 651. §. 20. Hypocritae be-

nè ? Habebant illi os bonum, cor malum, traditiones eorum iniquæ erant, ut sunt sanctæ, quas habet Ecclesia.

§. 21. Doctrinas et Traditiones hominum. fol. 653. Ecclesiæ Cæremoniæ sanctæ sunt, tamen necessariæ, ut idcirco illas impugnent hæretici.

§. 22. Non quod intrat per os & Ex corde egreditur, fol. 655. quod inquinat, illudque est propria peccati causa, sine quo nec diabolus peccati causa est, nec concupiscentia.

§. 23. Quod ex ore exit. fol. 658. Quod editur, non coinquinat per id,

quod per os intrat, sed per illud, quod per os egreditur. /.

SUMMARIUM Homiliæ XXIV.

De Socru Simonis.

4°. die Jouis Quadragesimæ.

Lucæ 4. Egressus Jesus de Sinagoga introiuit in domum Simonis. /.

fol. 664. § 1. Discurrit Christus, ut fons hortorum, de quo Sponsa, salutis illos rigans fluentis.

fol. 666. § 2. Socrus Simonis. Fuerit licet S. Petrus uxoratus,

Nostris tamen Sacerdotibus ob Sa„
crificij, quod offerunt, puritatem, uxo„
ratos esse non permittitur.

§. 3. Nostri Sacerdotes de„ fol. 669.
bent esse continentes, ut signifi„
catum fuit in nervo Jacob, qui e„
marcuit, et undis Jordanis, quo cur„
sum suum suspenderunt.

§. 4. Oportet Sacerdotes fol. 671.
esse continentes, ut se totos Deo
consecrent, ut Jeremias, et Ezechi„
el, necnon Ægyptiorum Sacerdotes,
et Sacerdotissæ.

§. 5. Sacerdotes non alios fol. 674.
filios habeant, quàm pauperes,
qui in illis nidificent, ut cecinit
David./

fol. 676. §. 6. Inter Apostolos solus Petrus uxorem habuit, at illam dimisit, sicut et alij postmodum, quorum uxores dicebantur Episcopa, et Presbytera.

fol. 678. §. 7. Status Matrimonij sanctus est, potestque Matrimonio iunctus insignis sanctus esse, ut Enoch, Noe, Abraham, Moyses etc.

fol. 681. §. 8. Agat Coniugatus id quod praecipit Apostolus, videatque quid egerit Noe.

fol. 683. §. 9. Egressus de Synagoga. Christus egreditur de Synagoga, Petrique domus ingreditur, scilicet Ecclesiam, domum salutis.

fol. 684. §. 10. Socrus autem Simo-

nis tenebatur. Nulla sine defe
tibus Congregationis nec scandali
zare nos debet, quando videmus
aliquas in Sanctis imperfectiones.

§. 11. Nulla in terra domus fol. 686.
sicut nec in Aegypto, sine doloribus
qui offendant, et meritò talem Deus
creavit hunc mundum.

§. 12. Tenebatur. Infir fol. 689.
mitatibus homo detinetur, sive
ob humilitatem, ut D. Paulus,
sive ut suo consistat in itinere,
ut Antiochus.

§. 13. Tenebatur. Illi qui fol. 692.
te rogat, ut tuis precibus libe
rari à febribus queat, illud res
ponde, quod Dominus Paulo et
Paulus Timotheo.

fol. 694. §. 14. Magnis febribus.
Anima semper laborat febribus amoris inordinati, hic namque malus est ignis, de quo S. Joannes.

fol. 696. §. 15. Magnis febribus.
Quando febres magnae sunt, ipso tenent infirmum, et rabidam excitant sitim, sicut in Theotimo.

fol. 698. §. 16. Licet infirmitas peccati talis sit, ut ea mereitur perdatur rogandi Deum pro salute illam à Domino Sancti sua impetrant Intercessione.

fol. 700. §. 17. Rogaverunt illum.
Intercedunt Sancti pro parentibus suis, et patria, ut Moyses, Abraham, et Jeremias.

§. 18. Ro„

§. 18. Rogaverunt illum. fol. 702.
Efficax est Oratio Sanctorum, quæ Deum ligat, ut in Elia patet, et eorum nobis opus est Intercessione.

§. 19. Preclaris illis proba- fol. 705.
tur exemplis Abraham, et Loth, quæ hanc ob causam particulari- ter à Spiritu Sancto referuntur.

§. 20. Habeto Sanctos pe- fol. 706.
culiares, quos singulari studio co- las, et implores, ut habeas auxi- liares, velut habuit Onias Helio- dorus, et Sanctum Nicolaum Tri- buni.

§. 21. Plurimum refert, fol. 707.
filias vestras tradere Dei famu- lis Uxores.

fol. 711. §. 22. Rogaverunt illum.
Plurimum efficacitatis habet Ora„
tio Comunis, ut patet in SS. Petro
et Paulo.

fol. 713. §. 23. Stans super illam.
Cùm Dei manu, tua quoq́ ad tuã
requiritur salutem.

fol. 715. §. 24. Apprehensa manu
eius. Manus Salvatoris et infir„
mæ coniunguntur, ut illa resurgat
incolumis, tua namq́ cooperari ad
tuam debet salutem, et quantumli„
bet illa boni fecerit, id ex ea pen„
det virtute, quàm illi Salvator con„
tulerit.

fol. 718. §. 25. Singulis manus impo„
nens. Imponant manũ suas Confessa„

rii singulis pœnitentibus in particu„
lari, ut illos curent.

SUMMARIUM
Homiliæ XXV.

De
Samaritana.

Venit Jesus in Civitatem Sa„ Joan. 4.
mariæ, quæ vocatur Sichar, jux„
ta prædium, quod dedit Ja„
cob Joseph filio suo.

§. 1. Ad modum Oseæ Chrisostom fol. 724.
Amasiam se exhibet mulieris per
ditæ et ponit abyssos in thesau„
ris suis.

§. 2. Venit in Civitate Sa„ fol. 726.
mariæ. Hic Christus se verum osten„

dit Deum, cuius proprium est in cordibus efficaciter operari.

fol. 728. §. 3. Probatur divina Christi potentia, per hoc, quod eiudÿs Sichar Civitatem per mulierem, quae est serpens fallax.

fol. 733. §. 4. Utitur Dei Sapientia mulieribus ad docendum, quibus illis usus fuerit diabolus ad seducendum.

fol. 736. §. 5. Per hanc Christus mulierum restaurauit honorem, quam fecit Archiapostolam, eaque se coronat.

fol. 739. §. 6. Venit in Ciuitatem Samariae. In Samaria se Christus effundit, velut Nilus in Aegypto, si Sponsa eius se illi non aperiat, ad alterum transibit./.

§. 7. Fatigatus. Quærit se, fol. 742.
cundus Adam in sudore vultus sui
panem, et visitat Summus Ponti,,
fex suam Diœcesim pedes.

§. 8. Fatigatus ex itinere. fol. 745.
Lassavit Christum labor itineris, qui
corpus inter omnia creata iba cre,,
atum perfectum, aptatumq. fecit
ut in eo pateretur, de quo dixit
David.

§. 9. Fatigatus. Fatigat fol. 749.
ibi Christum, et quasi suspendit Cor
nostrum, quod Jeremias grave appel,,
lat.

§. 10. Fatigatus. Fatigat fol. 753.
Christum nostri cordis durities si,,
cut Ezechielem olla durities. /.

fol. 756. §. 11. Ex itinere. Fatigavit il„lum, quod nostrorum pondere pec„catorum oneratus iret, illo tam gra„vi, quam dixit Isaias, et significavit Jeremias.

fol. 760. §. 12. Sedebat sic. Erat sicut Amnon amore languidus; De illo triumphat amor, cujus ea est efficacitas, ut et te inflamma„re possit.

fol. 762. §. 13. Sedebat sic. Propri„us hic est situs amantium, ete„nim amor inclinat Majestatem ut patet in Beßaee et Hercule.

fol. 764. §. 14. Venit mulier. Ardentis Christus ostendit sitim hujus mulie„ris ardens amasius ad non leve

nostrum solatium.

§. 15. Ut det nobis Salvator fol. 767. cœlestes, quas petimus aquas, domi-ium, optat, ut nos illi cordis aquas offeramus, quod ipse significat se-dens, et expectans ad puteum.

§. 16. Da mihi bibere. fol. 769. Christus petit à Muliere, ut illi det, hoc etenim est ejus consuetu-do.

§. 17. Da mihi. Venit Deus fol. 771. petitum, primò quia ipse solus est perfectè liberalis in nostram glo-riam. Doctrina est hæc D. Chry-sostomi profunda.

§. 18. Da mihi. Secundò fol. 776. petit Deus, ut tibi mensuram præ-

scribat ei, quod ipse sibi daturus est, quae equalis erit ei, quod ipsi petenti dederis.

fol. 778. §. 19. Petit ab Abraham Deus, ut eadem illi mensurâ refunderet quâ ipse affuderat Abraham, Historia est vulgaris, sed plena magnis Mysterijs.

fol. 782. §. 20. In Hospite Loth, et alijs ostendit Deus, quod ea tibi reddat mensura, quâ tu illi dederis, et petijt ab hac muliere potum, sicut Eliezer, à Rebecca.

fol. 787. §. 21. Da mihi bibere. Magna Mysteria Deus operatur per aquas in aquis, et circa aquas et has petit.

§. 22. Quomodo tu ? Expos. fol. 789.
cit Christus facilia, ut aquam, nec
illi damus; exposcit diabolus gra-
vissima, et illa supplices ei offe-
rimus.

§. 23. O mulier, si scires fol. 793.
donum Dei. Quo promittit
illi Redemptor, pergrata mulie-
ribus, et donum illi declarat,
quod ei Deus offert.

§. 24. Donum Dei. Pro fol. 796.
magno dono habebat sponsa, quod
illi Deus aliquem offeret, cui
dare posset, prudentias indicans
quam Oʒ.

§. 25. Puteus altus est. fol. 798.
Vide tres aquæ terrenæ conditiones.

Prima, quod haustu sit difficilis, ut experti sunt duo Nobiles Palatini.

fol. 802. §. 26. Bibit ipse, et pecoraque sitiet iterum. Secunda Conditio, quod sint Jumentis, hominibusque communes. Tertia, quod sitim non extinguant, imò augeant illis, quos Deus vidit in hoc mundo meridiantes.

fol. 805. §. 27. Aqua quam Ego dabo. Vide Conditiones aquarum Dei: Prima est, quod faciles sint, et gratis dentur, sicut aquæ de petra.

fol. 807. §. 28. Secunda Conditio, quod propria sint hominibus, in quibus Deus residens fit fons: Fiet in eo fons

§. 29. Non sitiet in æternum. fol. 810.
Tertia Conditio, quod satient, et extinguant sitim, quod illæ non ualent.

§. 30. Voca virum tuum. fol. 814.
Illam disponit Christus, ut prudens Confessarius, seipsum quis sit manifestat, et illam sibi per uivam fidem desponsat.

§. 31. Ego sum. Sponsam suam fol. 819.
nostri dotauit Oseas, et ex sordidis, squalidisque luto illam in solem transformauit, cui simile est, quod uidit Nehemias.

§. 32. Reliquit hydriam. fol. 821.
Aquæ Christi meliores, quam Mundanæ, quæ illam contemnere faciunt

terrenas voluptates, illamque dispo-
nunt, ut filios progignat spirituales.

SUMMARIUM Homiliæ XXVI. De Adultera.

4ª die Sabbathi Quadrag.

Joan: 8. Perrexit Jesus in montem Oliveti, et diluculo iterum venit in templum.

fol. 827. §. 1. Declaratur hodie difficultas de via Colubri super petram, superat Christus draconem, absorbetque Judices.

fol. 830. §. 2. Perrexit Jesus in

montem, et diculus venit in tem,,
plum. Ostendit se Christus media
tore à Job desideratum et Præla,,
tis, ac Prædicatoribus, quod tales
esse debeant, præbet exemplum.

§. 3. Perrexit in montem. fol. 833.
Oliveti. In tribus præcipuè
occasionibus, oravit Christus, di,,
cens Nos in iisdem orare similiter.
Prima est negotij gravioris occa,,
sio.

§. 4. Secundò oravit tempo,, fol. 836.
re passionis; est oratio remedi,,
um, quo laboribus, pænisq; libere,,
mur.

§. 5. Salvator orabat, quan,, fol. 837.
do Judex erat, futurq; talibus
enim est necessaria et Oratio, un,,

de dicuntur fortes Israël.

fol. 843. §. 6. In monte Oliveti. Adducunt mulierem. Hæc mulier modo deprehensa est. Vigilabat Christus ad Orationem, et illi ad suam machinationem. Mulierem in Adulterio deprehenderunt, qui namque per terram ambulat, impressa relinquit vestigia.

fol. 846. §. 7. Deprehensa est in adulterio. Perpendat adulter, quod si illum homines non videant, Deus tamen videt, et Moysen imitetur.

fol. 850. §. 8. Hæc mulier modo deprehensa est. Quando minus adultera suspicatur, peccatum suum videbit productum in forum,

quod ita Deus detegit, sicut bo-
norum virtutes.

§. 9. In adulterio. Adulteri fol. 853.
um cæcitas est cordis, cuius Job ex-
ponit supplicium, et habeit in Ex-
oribus Davidis.

§. 10. Adulterÿ damna de- fol. 856.
clarat Job, et videntur in eo, quod
Deus egit cum Abimelech, et ipse
cum Abraham.

§. 11. Nullum instituit Deus fol. 859.
pro expiando adulterio sacrifi-
cium, sed benè contra illud zelo-
typiæ sacrificium perpetuis fir-
mavit miraculis.

§. 12. Semper se Deus os- fol. 860.
tendit adulterio graviter offen-

sum, eo quod ipse auctor sit Ma„ trimonij.

fol. 862. §. 13. Habet adulterium in lege Evangelica aliquid de sacri„ legio, quia Matrimonium est Sacra„ mentum, in quo vivendum est, ut ait S. Petrus, secundum scien„ tiam.

fol. 866. §. 14. Præcepit nobis Lex Moyses lapidare. Fortis est si velit, Mulier, et Justum est, ut si sit inhonesta, puniatur.

fol. 868. §. 15. Sequuntur illi injus„ tam mundi consuetudinem, dum adulteras plectunt, condemnant.

fol. 873. §. 16. Hæc dicebant ten„ tantes eum. Laqueum parave„ runt

vunt isti Christo arctiꝰ fuerunt sicut Achab, et Bazaa, sed detraxit Christus Balenæ larvam.

§. 17. Inclinans se Jesus, fol. 876. digito scribebat in terra. Multo continet Mysteria hæc Christi in terra scriptio, et cum inclinavit, Mysterium declaravit Cameli.

§. 18. Scribebat in terra Dominus, fol. 879. quando adultera erat iudicatura; ut Iudicem moneret, ut quando contra reum est pronuntiaturus, eiꝰ simul compatiatur infirmitati, propriã agnoscendo.

§. 19. Iterum inclinans fol. 882. se digito scribebat in terra.

Tom. 2. Summarium.

Scripsit Christus eorum peccata, quo illos turpiter repulit.

fol. 887. §. 20. Se probat Christus verum Deum dum ad lucem profert peccata secreta eorum, qui adulteram prius accusabant.

fol. 886. §. 21. Qui sine peccato est vestrum. & apprehendit Christus duo extrema, Justitiae et Misericordiae quo fugat Impios, ut Job dixit.

fol. 889. §. 22. Remansit solus Jesus, & Vade & Sola remansit haec, cum Christo peccatrix, tu quoque in ultimo vitae spiritu solus cum illo remanebis. Illam in omni foro tanquam Deus, et Dominus absolute absolvit.

Sum &

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

SVMMARIVM
Homiliæ XXVIJ.
De
Miraculo quinq; panum.
Dnicâ 4. Quadragesimæ.

Abÿt Jesus trans mare Ga- Joan. 6.
lilææ, quod est Tiberiadis, et
sequebatur eum multitudo
magna.

§. 1. Electis suis providet fol. 8.
Deus ambabus manibus, id est
bonis æternis, quæ in monte Thabor
ostendit, et temporalibus, quæ ho-
die in monte Hermon ostendit.

§. 2. Abÿt Jesus trans fol. 10.
mare Galilææ. Secessit Dns in

desertum mortem deplangeas sui Promissis, requiem tribuens suis Aplis, et dum oculos suos sublevat nostros componit.

fol. 13. §. 3. Cum sublevasset oculos Jesus, et vidisset etc. Oculos suos sublevavit demonstrans solicitudinem in sustentando illos, qui eum sequuntur et offenditur, si quis de illo dubitat, ut ostendit in Anania et Saphira, Moyse et Aaron.

fol. 18. §. 4. Unde ememus panes? Servis Dei non deficiet alimentum, quibus et utiliter et honorifice succurrit, non sicut diabolus, mundus et caro.

fol. 21. §. 5. Unde ememus panes? Ad Dei spectat Providentia nos

alere, teq; credit offensum ab eo, qui de illo in suis diffidit angustijs.

§. 6. Ut manducent hi. Deus, qui propter bonos creavit mundum, propter illos sustentat malos, et quidquid in eo est, nec fame sinet eos interire. fol. 24.

§. 7. Subijt in montem. Et cùm vidisset quia multitudo maxima, Christus in sublimi illos intuetur, qui sunt in declivi. Hoc dives faciat, et miserebitur pauperis, sibiq; pariet tranquillitatem. fol. 28.

§. 8. Dixit ad Philippum, Unde ememus panes? Cur? ut Deus, ut tanto pateat miraculum evidentiùs, quàm illud aquarum, fol. 30.

et maris: Hoc tibi sit ubilibet.

fol. 35. §. 9. Hoc autem dicebat ten-tans eum. Tentat Christus Phi-lippum, ut ejus fidei defectus de-tegatur, ad cujus mensuram fiunt miracula, et omnium supremum fuit illud Virginis sanctissimæ.

fol. 38. §. 10. Fides miraculorum ope-ratoria debet esse viva, ut secura excitet fiduciam; ob cujus defec-tum in nobis pauca Deus opera-tur.

fol. 40. §. 11. Tentans eum. Tentat Dominus instar Magistri, et Du-cis, qui tumultum in castris fin-git, aliquando est in aliquibus flaccida fides, etiam in magnis Sanctis, qualis fuit Abrahæ: Unde

de Nobis quoad hoc Deus, sicut de Rege Asa conqueritur.

§. 12. Unde ememus panes? fol. 45.
Non advertit Philippus, quid Christus interroget, nec ille, nec Apli ad eius recurrant potentiã pro Eleemosyna, sicut pro vindicta.

§. 13. Ducentorum denario fol. 49.
rum. Est puer unus hic. Quidam pauperi respondent cũ Philippo, quod non sit, alij cum Andrea quod tantis non sufficiat: cũ Eleemosyna crescere debeat tantũ, quantum crescunt tanti:

§. 14. Praecepit Christus, suis fol. 52.
tradantur manibus, ut tribuat comedendum assecLis suis; quinque videlicet panes hordeacei, et duo pisces,

quia tanquam Deus, tantum intendit necessitatis remedium in victu, quod illis concedit, et non superfluas delicias.

fol. 54. §. 15. Afferte illos huc. Tu aliquid ex parte tua Christi tua, de manibus, ut crescat, et magnam ostendit Eleemosynæ excellentiam quam facis, ex hoc, quod in tuum habebas alimentum.

fol. 58. §. 16. Facite homines discumbere. Præcipit Christus, ut ordine suo turba resideat, quo factum est, ut etiam superfuerit, cujus figura fuit Cythara vatis Elisei.

fol. 62. §. 17. Accepit ergo Jesus panes, et cum gratias &c. Accipiendo panem oculos attollit cœ

gratiarum actione versus Cœlum
et te felicem reputa, qui proprijs pos-
sis servire manibus pauperibus,
quibus Christi et Apostolorum ma-
nus deservierunt.

§. 18. Apposuerunt turbæ fol. 65.
Sicut Apostoli nunquam prædicatio-
nis intermiserunt officium, sic nec
proprijs manibus obsequium præ-
stare pauperibus, ut declarat D.
Paulus.

§. 19. Excellentia convivij fol. 67.
in quantitate declarat ipsum quan-
tum volebant, et in qualitate ip-
sum impleti sunt, licet ex pane
hordeaceo, et sine potu.

§. 20. Colligite quæ superave-
nerunt fragmenta & Doret Salva

tor, qualiter tibi nil pereat de do-
mus tuo religiÿs multo meliori for-
ma, quàm Deus Stercutius.

fol. 71. §. 21. Collegerunt duodecim
cophinos. Distributus panis cres-
cit, est enim Eleemosyna ars lucran-
di aptissima; Cum pauperi provi-
sum est, collige, et non ante.

fol. 74. §. 22. Fecit hoc miraculū
Deus, volens illud de SS. Sacra-
mento publicare, ut esset velut for-
ma illius, ac fundamentū, fuitq;
verè in tredecim circumstantÿs no-
tatu dignissimis.

SUMMARIUM Homiliæ XXVIIJ.

De Profanatoribus Templi.

4ª. die Lunæ Quadrag.

Propè erat Pascha Iudæo- Joan. 2.
rum, et ascendit Jesus Jero- "
solymam, et inuenit in tem- "
plo uendentes boues et
oues &.

§. 1. Prodigium est à Christo fol. 82.
assumi flagellum, unde de hoc
Nobis attentiùs disputandum.

§. 2. Propè erat Pascha. fol. 85.
Congruenter incipit Christus cum

flagello, fundavit in timore Evangelium suum: est enim omnis boni principium.

fol. 87. §. 3. Status statuta Christus subvertit, hanc autem conservat atrox inimicorum Dei percussio.

fol. 90. §. 4. Exemplo Josiae, Moysisque confirmatur.

fol. 93. §. 5. Invenit in templo Magnum piaculum eis, qui Deum in domo sua irritat, tendit laqueos in Maspha et retia in Thabor ipsis Lampis fideliori.

fol. 97. §. 6. Singulari modo Deus est in templo, quia singulari modo in eo operatur.

fol. 98. §. 7. Est templum locus omni reverentia dignissimus, est et leni

bilis ob Angelorum praesentiam.

§. 8. Templum propriè do„ fol. 100.
mus esse dicitur, in qua habitat
Deus, et domus orationis: illa li„
cet in omni possit loco exerceri.

§. 9. Templa sunt instituta fol. 104.
ad honorem Dei, nostrumque como„
dum: et sic ea reveriti sunt Theo„
dosius, et Valentinianus Imperat.

§. 10. Invenit ementes, et fol. 106.
vendentes. Exhorret Deus fie„
ri in templo mercatura, ubi da„
te munera etiam gratis, esse qui„
tamen illa dispiciat.

§. 11 Nummulariorum effu„ fol. 109.
dit aes. Zelo Deus aestuat, nec
unquam societatem aliorum admi„
sit Deorum, et de ea causa illum

Romani non admiserunt.

fol. 113. §. 12. Effuditq. Pecunia habebatur, ut Deus omnium supremus, et qui grauissimum in Deo prouocat zelum, eumq. hac in occasione commouit.

fol. 116. §. 13. Fecit flagellum. Nullâ praemissâ verborum correctione illos Dominus flagellat: est etenim Auaritia laqueus indissolubilis.

fol. 120. §. 14. Fecit flagellum de funiculis. Animam Auaritia submergit, ut dixit Crates, cuius proprium supplicium sunt flagella, fuerunt haec permixta misericordiis.

fol. 123. §. 15. Proiecit Christus, ut

bong

bonus Judex pecuniam: non eo pro„
cessit, ut talem punitionem, qua„
lem nemo in Templo futuram spes„
piraretur.

§. 16. Fecit flagellum quasi fol. 124.
de funiculis. De funiculis eorum
fecit flagellum in eorum supplici„
um, et de funiculis nostrorum cri„
minum in nostrum, sicut in monte„
divisionum, et valle Gabaon.

§. 17. Omnes eiecit. Omnes fol. 130.
unico electit flagello: et meri„
to mensas eorum subvertit di„
cendo: Auferte ista hinc. Ver„
ba nobis maxime ponderanda.

§. 18. Zelus domus tuæ fol. 133.
Hoc zelo feruant Principes et
contra prophanos flagellum arrigiant.

fol. 135. §. 19. Zelus dom[us] tuæ. Zelo ferviebat Christus, quia amore flagrabat, tu vero zelo non ferves, quia in amore tepuisti.

fol. 136. §. 20. Justi zelo inardescunt, et notanda est D. Chrysostomi hyperbole, factumq[ue] Fr. Joannis Hurtadi.

fol. 137. §. 21. Quod signum ostendit nobis, quia hoc facis? Sic flagellati, et non cognoscentes Pharaonis comparantur: nos vero simus Davidi similes.

fol. 139. §. 22. Solvite Templum hoc. Signum Divinitatis suæ Christus illis suam assignat Resurrectionem, in qua mentiti sunt ei inimici ei[us], ut ait David. /.

SUMMARIUM Homiliæ XXIX.

De Doctrina Christi.

4ᵗᵃ. die Martis Quadrag.

Jam die festo mediante as= Joan. 7.
cendit Jesus in Templum, et
docebat. /

§. 1. Ad duo revocantur ea fol. 145.
quæ Christi sunt, ad opera et doc=
trinam; Utraq; Judæi diabolo at=
tribuebant, et utraq; probat Chri=
stus esse divina.

§. 2. Jam die festo median= fol. 147.
te. Ascendit Christus, qui omnes
spiritus comprehendit intelligibi=

les: et hoc ita his et alys expedie-
bat.

fol. 149. §. 3. Ascendit in templum
Prædicat Dominus in templo, au-
la tali doctrinæ propria: quæ Da-
vid inscribit sanctitatem, castam atq3
purificatam.

fol. 152. §. 4. In templo docetur doc-
trina fidei, ubi captivatur intel-
lectus, sicut Joseph.

fol. 153. §. 5. Concio fiat in templo
quo Deus et prædicatores conve-
niant. Sicut in petra Oreb et dedica-
vit Salomon.

fol. 158. §. 6. Concio fiat in templo
magni Domini habitaculo, qui
solus perfectè potest in voluntate
libera operari: licet aliquando con-
gruè in locis publicis Concio habeat.

§. 7. Admirabantur Judæi, fol. 163.
Admirantur Dnum Prædicantem,
quia debet aliquando prædicator
dicente D. Augustino stylum altius
attollere.

§. 8. Admirabantur illi, fol. 165.
sed non convertebantur sicut Pha"
raones, alijque ex nobis plurimi.

§. 9. Perversi Auditores qui fol. 167.
tantum afferunt intellectum, non
autem voluntatem. Unde licet ad
mirentur, non tamen convertuntur.

§. 10. Eleganter declarat D. fol. 171.
Joannes illud Mirabantur, illud
vatis Isaiæ In vacuum labo"
ravi. quod multi dicere possent
Prædicatores.

fol. 173. §. 11. Echum efformat D. Jo-
annes multò fortiorem, quam Ægyp-
ti Echum, ad verba Judæorum, quâ
illos convincit, ex illo ipso quod
confitentur.

fol. 177. §. 12. Mea doctrina
Dicit hoc secundùm quod Deus
est, eo modo quo declarat D.
Aug. et secundùm quod homo, eo
modo, quo Sponsa variis figu-
ris, et D. Ambr. de tunica
inconsutili.

fol. 180. §. 13. Ostendit se Christus
Messiam à Patre cælesti promis-
sum, cujus verba sunt, sicut ejus
Legati.

fol. 182. §. 14. Probat Christus se

Prophetam esse promissum, qui
in ore Deus verba sua poneret,
et ei refractarios castigaret.

§. 15. Mea doctrina non fol. 184.
est mea. Prædicatoris doctri
na sit Dei, qui ipse legatus est,
et ut talis honorari debet.

§. 16. Mea doctrina &c. fol. 186.
Illis verbis prosternit Dominus
Pelagium, ac Lutherum, et con
fessionem docet de efficacia gra
tiæ Catholicam.

§. 17. Fatere tua esse fol. 188.
peccata, bonum autem de manu
Dei provenire, illam cum David
exalta, et non tuam cum Saule.

§. 18. Benè declaravit fol. 190.

David gratiæ efficaciā, ab melius Christus, dicendo: Dedisti mihi ut faciam.

fol. 194. §. 19. Dei cognoscere mea doctrina non est mea, est velut oleū, ob cujus defectum quinque Virgines stultæ fuisse perhibentur.

fol. 197. §. 20. Dei doctrinā intelligit, qui suā rectificat voluntatem, quæ malè disposita excæcat intellectū.

fol. 200. §. 21. Illuminat Spiritus Sanctus intellectū, purificando voluntatē, quā purificatā Dei doctrinam benè percipit intellectus.

§. 22. Doctrina Christi, eiusq fol. 202.
fides intellectui conueniet, si vo„
luntas sit benè disposita, est ete„
nim sicut Manna.

§. 23. Ut fidei mysteria in fol. 204.
telligas, illa credito: fugiens Hyme„
nei blasphemiam, et primam locū
fidei cedens, sicut S. Joannes S.
Petro.

Summarium

SUMMARIUM

Homiliæ XXX.

De Cæco Illuminato.

5.o die Mercurij Quadrag.

Joan. 9. Præteriens Jesus vidit homi
nem cæcum à Natiuitate et in"
terrogauerunt eum discipu"
li eius"

fol. 210. §. 1. Declarat, probatq̃. Joannes hac historia, verba quæ pri
us dixerat Lux in tenebris lucet.

fol. 211. §. 2. Magnum est hoc opus, quandoquidem dicat Christus, quod cocum illum ad hoc creauerit, ut manifestarentur opera Dei in illo.

§. 3. Præteriens. Non movent fol. 215. Christum lapides ut Moysen, sed nec se movere deberent, sicut nec aquæ amaræ mulierem viro fidelem.

§. 4. Et præteriens. Christus fol. 218. ut Deus quosdam illuminat, alios in cæcitate præteriens, à quibus transit, sicut de montibus Gelboe pluvia.

§. 5. Præteriens. Qui transiens talia confecit bona, quid faciet, in quo utique resederit.

§. 6. Vidit hominem cæcum. Homines tantùm oculos defigunt, ubi fit aliquid concupiscendum, per illos se declarabit hominem Antichrius, sicut se Deum Christus per suos.

fol. 227. §. 7. Vidit hominē cæcū. Oculi Christi sunt Spiritus vivificantes in eum directi, qui illum non videbat, declaratur opus iustificationis.

fol. 230. §. 8. Vidit hominem cæcū. Perpende quod Cæcus sit homo, quocirca tanti faciendus, quanti refert Isaias.

fol. 232. §. 9. Vidit hominē Cæcū. Sitit, intuitus pauperē, in quo se Christus statuit, ut illi tribuas, sicut in Venerabili Sacramento ut ipse tribuat.

fol. 235. §. 10. Ostendit se Christus Deū, declarās huius cæcitatis rationē; hic casus soli Deo reservatur.

fol. 239. §. 11. Neq; hic peccavit. Neq

Auctor malorum pœna aliquan-„
do infligit illa ob peccata, aliquan-„
do vero in beneficium, quare a[f]for-„
mavit cæcitatem Democritus.

§. 12. Neq; hic peccavit. De fol. 243.
tribulationibus suis hoc indica, quod
ob tua tibi peccata contingunt; de
alienis vero, nequaquã: de quo præ-„
clarè nos monet Job.

§. 13. Neq; hic peccavit. Res- fol. 247.
pondet Dñs aliena non revelans„
peccata, docetq; quod debiaces in-
firmus, aptus sis, ut in te Deus„
operetur.

§. 14. Divina sua virtute fol. 248.
Christus declarat, et qua ratione
duo sua compleverit officia: Magi[stri]
in vita, et Redemptoris in morte./

fol. 251. §. 15. Me oportet operari. Cuiq; convenit sua opera facere et ei, qui comunicat expendere illud Domini: Quamdiu sum in mundo.

fol. 252. §. 16. Deum se ostendit quia per contraria media operatur tanquam Dominus Naturæ, sicut in Mara, et in serpente.

fol. 256. §. 17. Fecit lutum. Opus hic declaratur Redemptionis, et id quod ait D. Joannes, Quod factum est in ipso vita erat.

fol. 258. §. 18. Manifestentur Opera Dei. Declaratur hic opus illuminationis mundi, et Sacramentorum, necnon doctrinæ veritas

Evangelicæ.

§. 19. Et liniuit oculos. fol. 261.
Dum Dominus oculos linit, ita demul,,
cet, et efficit, ut impleatur illud:
Centuplum accipiet, ut patuit in
Arnulpho.

§. 20. Et liniuit oculos. Ap,, fol. 265.
plicat Christus Medicinā ubi esto
infirmitas, sic faciunt fortes Israël,
et Sponsa.

§. 21. Natatoria Siloë,, fol. 267.
quod interpretatur Missus. Ex,,
ponit S. Joannes nomen fontis
Christo conueniens, propter septē
singulares proprietates.

§. 22. Vade laua & Va,, fol. 270.
dit Cæcus ad aquas Siloë, non enī
sine illis sufficit lutū, et tres osten,,

dit virtutes, bonumq; remedium.

fol. 273. §. 23. Adducunt eum ad Pharisæos. Transit D. Joannes, ut ostendat, quod tenebræ lucem non comprehenderint, imò superatæ sint, et ex processu, quē insti„tuunt eorum conuicta sit pertinacia.

fol. 276. §. 24. Da gloriam Deo. Verbis astutis peruertere conatur cæcū, sed eos ipse confundi, mereturq; uocari Protoconfessor.

fol. 278. §. 25. Invenit Eum in templo. Christus, qui opus incepit, ipse perficit, dando illi velle et perficere, ut ait Aplus, et profunda Theologia sponsa declarat.

SUMMARIUM Homiliæ XXXI.

De Filio Viduæ resuscitato.

5.ᵗᵃ die Jovis Quadragesim.

Et factum est deinceps: Ibat Je- Lucæ 7.
sus in civitatem, quæ vocatur
Naim. &

§. 1. Eximia in Trajans lau- fol. 283.
davit Gregorius erga Viduã benig-
nitatẽ: sed hanc Christi erga præ-
sentem viduam misericordia supe-
rat.

§. 2. Ibat Jesus. Procedit fol. 285.
hoc in itinere Dominus sicut Sol,
et in meridie cursum cohibet.

fol. 287. §. 3. Cum appropinquaret. Non fuit hic ~~[illegible]~~ occursus casualis, sed à Domino praescriptus, cui nihil succedit fortuitò.

fol. 290. §. 4. Ecce defunctus. Exponit Evangelista hunc defunctum ad oculum praedicantem, tantò majori efficacia, quantò movet efficacius id quod videtur, quam quod auditur.

fol. 294. §. 5. Ecce defunct. Verba haec Recipe continent salutis, quod Nobis Lucas medicus divinus praescribit.

fol. 297. §. 6. Umbris bonorum et divitiarum seculi conatur diabolus hominibus abscondere memoriam, horamque mortis, ut eis immemo-

res in peccato perseuerent.

§. 7. Ecce defunctus Iuuenis fol. 300. erat; Vitam nemo securam habet, primo ex parte Dei, qui eam pro beneplacito largitur et procedit cum Vncino Atropos, et manu Baltha„sar.

§. 8. Secundo: Parum secura fol. 305. est vita ob materiam, et si pictura fallat, sanidia docet columna, et nauis S. Machabæi.

§. 9. Morti vicinior est fol. 310. Iuuenis quam senex; Videtur hoc Paradoxum: Verum hoc adstru„it ratio discursu notata digno.

§. 10. Defunctus efferebatur, fol. 317. tur. Diligentia mortuos efferen„di ad sepulchrum nostrorum corporum

ostendit miseriã.

fol. 320. Ut §. 11. Defunctus efferebatur. Ut quid potissimum habebant Gentiles, ibi mortuos sepelire, ubi viventes habitabant, Nos autem censemus hoc salutiferum esse, sicut D. Jacobo fuit Anachoritæ.

fol. 323. §. 12. Ecce defunctus efferebatur. Non malis avibus mortuorum cadavera projiciantur, quibus honestam debemus impertiri sepulturã.

fol. 328. §. 13. Defunctus efferebatur. Ex cura sepeliendi mortuos fidem protestamur resurrectionis, sicut Abraham.

fol. 331. §. 14. Efferebatur. Defunctos in locis sacris sepelimus, ad quos recurrimus pro virtutum exercitio.

§. 15. Efferebatur. Non le fol. 333.
uis est fructus in Ecclesÿs sepe"
liri, sed ad multa obligat: ut os"
tendunt euentus, quos refert S.
Gregorius.

§. 16. Et turba ciuitatis fol. 336.
multa cum illa. Comitatur tur"
ba Viduam, non sacerdotes: merito"
unici deplorat iacturam, sed poti"
ori iure peccator Dei deploret"
iacturam.

§. 17. Misericordiâ motus fol. 341.
super eam. Sic conuenit cordi
moueri misericordia: Deus Viduas"
rum miseretur, ob earundem status
calamitates, et dignitatem, si tales
sunt, quales esse par est.

§. 18. Ex ratione dixit illi: No" fol. 345.

li flere; Praesentem enim habet eum, qui filium ad vitam revocabit; servit haec ratio consolationi in morte nostrorum.

fol. 348. §. 19. Noli flere. Non acerbè mors lugeatur corporalis filij, benè quidem spiritualis Davide teste.

fol. 350. §. 20. Tetigit loculum. Per hunc feretri contactum Christus immundus non fuit, quod benè dicitur loculus.

fol. 355. §. 21. Hi qui portabant, steterunt, sistunt portatores, ut vox detur vivifica, et declaratur Christi potentia ex Philosophia de sole.

fol. 358. §. 22. Adolescens tibi dico, Surge. Hac voce se Christus Deum

ostendit, Emphasin habet hoc: Ti=
bi dico. Quam habuit hoc mira=
culum ad gloriã Salvatoris.

SUMMARIUM
Homiliæ XXXII.
De
Resurrectione Lazari.

5ᵃ. die Veneris Quadrag.

Erat quidam languens Lazarus Joan. 12.
à Bethania de Castello Ma=
riæ et Marthæ sororum
eius.

§. 1. Fuit hoc opus velut tam fol. 36ᵉ.
plissimus puteus ab Isaac effossus,
quem Palæstini obcœcare non po=

terunt.

fol. 368. §. 2. Erat quidam languens. Maria autem erat. Eleganter probat Evangelista Christi divinitatem ex illo, quod in Maria et fratre Lazaro est operatus.

fol. 369. §. 3. Prudenter egerunt Dominæ istæ, dum statim ad Deum recurrunt, qui hoc non facientem castigat.

fol. 374. §. 4. Miserunt ad Eum. In infirmitate primo recurre ad Deum, et da locum Medicis, non sicut Rex Asa.

fol. 377. §. 5. Miserunt. Decens etenim est, honestiores mulieres velut Sara domi remanere.

fol. 379. §. 6. Ex inani feminarum

cogitatione Deus educit commo-
des, quibus earum resistenet distur-
pes.

§. 7. Dne, ecce quem amas. fol. 381.
Inuitò diabolo Athenis mulieres
inueniuntur Sapientes, quod si-
lentio suo declarant.

§. 8. Dne, ecce quem amas, fol. 384.
infirmatur. Illi, quem Deus
amat, hoc ipso tribulationes im-
mittit, quibus ostendit se illi be-
nè velle.

§. 9. Maioribus amicis suis fol. 386.
grauiores Deus mittit tribula-
tiones, quæ spei portã aperiunt,
sicut uallis Achor.

§. 10. Sed Deus spe superesse fol. 389.

labores mittens supra labores; sunt enim talenta, quae Deus amicis suis ad negotium parbit.

fol. 394. §. 11. Dne, ecce quem amas Congruè orant hae Dominae suae tantum exponendo necessitatem sui et sanctissima Virgo Maria.

fol. 398. §. 12. Dne, ecce quem amas infirmatur. Domino suo exponunt necessitatem atque in motivum sumunt, eius amorem, cuius curae committunt remedium. Tu idem facito.

fol. 401. §. 13. Infirmitas haec non est ad mortem. Accidunt adversitates, et clades divina dispositione, ad eius gloriam, nos

tiumque remedium.

§. 14. Non est ad mor fol. 404.
tem. Amicis Dei mala non
sunt ad malum, sicut nec inimicis
bona ad bonum.

§. 15. Pro gloria Dei. fol. 410.
Vtitur Deus amicorum suo-
rum bonis, ad gloriam suam, si-
cut illi Dei bonis, iuxta legem
optimæ amicitiæ.

§. 16. Vt audiuit, Tunc fol. 410
quidem mansit duobus diebus in
eodem loco. Tardauit Dominus
morti locum concedens, ut suos
tenderet, sicut in Jordane, poten-
tiam.

§. 17. Tunc dixit: Eamus fol. 414.

in Judæam. Sinit morã trahit quando hora non est opportuna, se diligenter accurrit ad opportunã, ut declarat Abacuc

fol. 416. §. 18. Venit itaq; Jesus, & invenit eum in monumento, & fuerit Christus: Martha vero modicã fidem ostendit, et insulsam rationẽ dicendo: Domine si fuisses hic.

fol. 422. §. 19. Resurget frater tuus. Ratio est hæc multum efficax, quâ nosipsos in morte consolamur: Resurget frater tuus.

fol. 426. §. 20. Magister adest. Omissis Maria consolatoribus

oneratis ad Christum accurrit: Ipse verò bis edidit atque Mysteriosos infremuit, turbavit seipsum, et flevit.

§. 21. Lachrymatus est Jesus. fol. 432.
Mare magnum hæ lachrymæ compo„nunt effusæ, quibus divina notan„tur arcana.

§. 22. Plorat, quia Laza„rum Amicum suum, ad hanc vi„tam erat revocaturus, talis est il„la, deinde ut moderatas iustifi„caret lachrymas.

§. 23. Jesus rursum fre„mens. fol. 442.
Secundò infremuit Christus, iubetque tolli lapidem ad evidenti„am miraculi, et doctrinæ Confessa„

viorum.

fol. 444. §. 24. Jesus autē eleua„
tis sursum oculis. Magna con„
cludunt Mysteria hi Saluatoris„
actus, eiusq; verba.

fol. 448. §. 25. Statim prodijt
qui fuerat mortuus. Est hoc
miraculum miraculorū abyssus,
quod eam operatus est evidentiā,
quam Theologi dicunt In attes„
tante.

SUMMARIUM Homiliæ XXXIIJ.

De Christo Luce mundi.

5. die Sabbathi Quadrag.

Iterum dixit eis Jesus: Ego Joann. 8.
sum lux mundi &c.

§. 1. Inter Symbolica nomi- fol. 451.
na, quibus se Dominus nobis mani-
festat, lucis nomen eminet.

§. 2. Ego sum lux. Sub fol. 453.
Symbolo lucis primò declarat æ-
ternam suam generationem, imò eti-
am emanationem Spiritus Sancti.

§. 3. Ego sum lux mundi. fol. 455.

Secundò declarat, quid operetur in mundo, in quo velut in nocte tenebrosa liberrimè feræ vagabantur.

fol. 459. § 4. Apparente luce, dissipatæ sunt tenebræ, fugeruntq; bestiæ, etiam in ipsa Synagoga Idololatriæ dedita.

fol. 462. § 5. Lux dicitur mundi cùm non tantùm lucem suã extendat ad Judæos, sed ad omnes mundi nationes.

fol. 465. § 6. Tertiò declarat hoc nomen, qua ratione Christus quodlibet in se bonũ contineat, et ad quodlibet concurrat.

fol. 470. § 7. Sicut videri non potest Sol,

Sol, sine ejus luce, sic nec Christus, nisi nos ipse illuminet, agnosci.

§. 8. Christus velut Sol opera„ fol. 475.
tur in nobis sine libertatis nos„
træ detrimento.

§. 9. Ego sum lux mundi. fol. 476.
Ultimo declarat, quod ipse esset, qui veniret Judæorum desideria completurus.

§. 10. Inter falsos Deos Sol fol. 479.
Principalis à Gentilibus adora„
batur, magis autem à Judæis.

§. 11. Prædicit illis tenebras fol. 483.
in quas corruerent, omninò con„
trarium ei, quod illis in Ægypto contigit.

§. 12. Hoc lucis Symbolo fol. 485.

argumentum illis proposuit suæ divinitatis apertius, quam Menander Gentilibus divinitatis solis.

fol. 487. §. 13. Qui sequitur me. Advenit Christus nos in Cœlum deducturus, velut columna Israëlitas in terram promissionis.

fol. 490. §. 14. Est Christus dux ad cœlum securus, sicut pseudo dij ad infernum.

fol. 493. §. 15. A ratione longius aberrârunt hi: quandoquidem lux aliâ quàm suâ non indiget, et luce, quâ seipsam manifestet.

SUMMARIUM Homiliæ XXXIV.

De Christi Innocentia.

Dnica Passionis.

Quis ex vobis arguet me de peccato. Joan. 9.

§. 1. Post præmissã Vigili, fol. 497.
am ordiatur Ecclesia Dnicæ Pas-
sionis solennitatem, et primò,
ut illi crucem imponat, eiq pro-
bat Innocentiã.

§. 2. Non habuit Chrus, fol. 500.
nec habere potuit peccatũ, ob

id, quod Angelus purissimæ Virgini, eiusq; Matri declarauit.

fol. 504. §. 3. Conueniens erat, ut Christus nullum haberet peccatum, esset[q;] Sanguis eius ita purus, sicut cognouit Abraham videns diem eius in ariete Saheck.

fol. 508. §. 4. Probare debebat Christus se mundum esse in oculis hominum licet mundus esset in oculis Dei.

fol. 511. §. 5. Dicebat turbis Judæorum, et Principibus Sacerdotum. Conueniebat, ut Christus hanc de sua puritate testificationem institueret coram Principibus, et populo iuxta de-

Vacca rufa præscriptum.

§. 6. Similiter expediebat eis fol. 514. puritatis confirmationem fieri, coram inimicis suis, et ipsi lapide ante reprobationem suo calculo ap„ probarent.

§. 7. Erat similiter hæc rati fol. 518. ficatio necessaria, eis ut esset mors gloriosa, complens illud: Iu„ dica me Deus.

§. 8. Quis ex vobis argu„ fol. 524. et 8. Ut Christus illos argueret, prius conveniens erat, ut ipse argui non posset, est etenim cul„ pa plumbum os obstruens.

§. 9. Illos pariter Dominus instru„ fol. 527. it, nostra prævenire morte ad

exemplum Ruth et formicæ.

fol: 532. §. 10. Instituit Christus Rem" publicam, ut sint Sancti, et ta" lem se ipse repræsentat, ut eius" dem caput.

fol. 534. §. 11. Quis ex vobis argu" et &. Licet illi de Christo mala di" cerent, non tamen illum potue" runt arguere, nec conuincere: " pauci namque refert illud sine hoi.

fol. 537. §. 12. Supponit Christus, quod dicat veritatem, tam ex eo, quod ante probauerat, quam ex eo, quod sequitur ex illo, quod modo confirmat.

fol. 540. §. 13. Corruit in mundo Ve" ritas, sicut mulier leuita in Ga"

bas, quam mali Christiani igno-
norant.

§. 14. Admiratur in illis fol. 541.
incredulitatem, cum talibus ope-
ribus, qualia viderunt, et nostra
admirantur cum tali credulitate
simul expenditur miraculū Pro-
phetæ.

§. 15. Qui ex Deo est &. fol. 546.
Ostendunt se Judæi filios diabo-
li, illis etenim non quadrat ve-
ritas, quæ est velut surculus.

§. 16. In Civitate Dei mo- fol. 549.
ratur veritas, et mendaciū in
domo diaboli; ac propterea sca-
tet adulteriis, ut ait Hieremias.

§. 17. Insurgunt Principes fol. 551.

in eos, qui illos reprehendunt. Ex Paradyso scripsit Elias Regi Ioram. Ipsis comparantur, et uveris expressis.

fol. 554. §. 18. Probabant illi se de corpore esse Leviathan, et ad supremum pervenisse malitiæ per illud: Bene dicimus nos &c.

fol. 556. §. 19. Non respondet Christus omnibus illis calumnijs sibi objectis: Sapientis quippe est dissimulare in quibusdam.

fol. 559. §. 20. Vindicat Deus injurias Filio suo, servisque suis illatas. Has Principum horum confundit Samaritana, et meritò illos deseruit Salvator noster.

Homiliæ XXXV. — Tom. 3. 109

SUMMARIUM Homiliæ XXXV.

De Missis Ministris, 5ª. die Lunæ Quadragesimæ.

Miserunt Principes, et Phari-sæi Ministros ut apprehen-derent Jesum. Joan. 7.

§. 1. Illustrior multò fuit hæc Victoria, quā hodie Christus refert de inimicis suis, quàm illa famosa Theodosij, eamque David celebravit. fol. 566.

§. 2. Hanc Christi Victoriam eleganter cecinit Abacuc Pro-fol. 568.

pheta, et mirabili celebrarit mysteriis.

fol. 570. § 3. Miserunt Principes
Viva erat Principum malitia in Christum, quandoquidem datâ occasione prosiliat. Hinc examina, an in te etiam viva sit.

fol. 576. § 4. Miserunt Principes.
Gravis est hoc Principum iniquitas, velle Christum capere: quia benefaciebat: generatio erant hi praepostera.

fol. 579. § 5. Reversi Principes: qui cum debuissent laborare, ut à populo Christus reciperetur, huic obsistunt, ut capita draconis.

Sic eſt vita noſtra, quaſi homo in domo aliena, neſciens qua hora vel die dominus domus dicat, vade foras, quia non eſt domus tua, in qua es: O ſæculum vanum! quid nobis tanta promittis, dum decipis? *Auctor ſerm. ad Fr: in Eremo.*

Contemptus ſæculi.

Pro deſiderantibus longam vitam.

XXV. Aprilis.

MARCVS ut primùm res Christi gestas litteris consignavit, à Petro Alexandriam legatus est: cum ipso etiam Evangelium in urbem penetravit. Cùm enim sub portâ Anianus cerdo detritas Apostoli soleas reficeret, subulâque in lævam exerrante, Deum, ut fit in adversis, inclamaret, Marcus vulneri remedium fecit, & Anianum magno operæ pretio ad Christi Religionem traduxit; Sed cùm ob quotidiana Fidei incrementa Marcus insidijs appeteretur, Anianum pro se urbi Episcopum dedit, ipse Pentapolim abijt. Indidem biennio pòst Alexandriam redijt, ubi ad aram ipso Dominicæ Resurrectionis festo die captus raptatúsque per urbem, Paschalis pro Christo factus est victima: Eâ nocte Angelus nomen suum Marco, Albo Cæli inscriptum monstravit, & Christus ipse magno præsens fuit solatio: posterâ luce cùm laqueo gula implicaretur, tam citò constringi non potuit, quin celerior anima ad superos evolaret, cadaver ne tortores exurerent, coorta repentè tempestas rogum omnem cum bustuarijs disjecit. Nunc de illius tumulo Italia Germaniaque certant, ut de Homeri cunis Græciæ urbes, lite tanto sanctiore, quanto dignior est, qui Christi, quàm qui Achillis prælia scripsit. *Ex Brev. Rom. & S. Hier.*

§. 6. Plectenda Principum fol. 581.
malitia, qui namque Protectores de-
berent esse iustitiæ, eius fiunt
Proditores.

§. 7. Miserunt Principes. fol. 582.
Retorquent ipsi contra Deum ea
ipsa arma, quæ Deus eorum tra-
diderat manibus. Grave faci-
nus illorum, et multorum etiam Chri-
stianorum.

§. 8. Miserunt Principes. fol. 585.
Principes graviora committunt
scelera, idcirco vidit illos Ezechi-
el in medio inferni.

§. 9. Principes, qui minis- fol. 589.
tros suos efficiunt malos, solenni-
ter Infernum intrant, sicut Assur:

studere debent, ut boni sint.

fol. 592. §. 10. Ministros. Aliquan„do Ministri Principes suos red„dunt perversos: puniantur ut Chal„daei et Menelaus.

fol. 596. §. 11. Dixit illis Jesus. Cohibens Christus Ministros suos os„tendit potentiam, et magis suam mi„sericordiam: sicut dum peccatoribus„ permittit, ut pro libitu suo faci„ant, suam demonstrat indignati„onem.

fol. 601. §. 12. Grande malum, dum peccatori Deus permittit ire quolibet; et magna misericordia dum eum refrenat, ut ipse per Ezech„ielem populo suo declaravit.

§. 13. Adhuc modicū tem fol. 605.
pus vobiscum sum. Dei tribui"
tur misericordiæ, quod modicū il"
lis tempus permiserit, et multum
est illud dare peccatori.

§. 14. Adhuc modicū temp, fol. 608.
et vado ad eum. Christus ut Do"
minus temporis sedem habet super"
firmamentū; mortuus est, non quan"
do voluerint inimici, sed cū ip"
se voluit.

§. 15. Quæretis me, et Hic fol. 610.
ostenditur verbum Dei vivū, quod
in cordibus operatur, et semper est
audiendū.

§. 16. In magno festivita fol. 612.
tis die clamabat Jesus: si quis"
sitit, Tacuit Christus ad sui exonerationis"

nem: atque ad nostram utilitatem al,,
bi exclamavit: et quidem adhuc:
aquas vivas offerendo.

SUMMARIUM.
Homiliæ XXXVI.
De Secessu Christi in Galilæam.

5ᵃ. die Martis Quadrag.

Joan. 7. Ambulabat Jesus in Galilæam: non enim volebat in Judæam ambulare &c.

fol. 619. §. 1. D. Joannes, ut Angelus ascendit et descendit per Christum, in eo, divinam nunc exponens na,, turam, nunc autem humanam.

fol. 622. §. 2. Ambulabat Jesus in Ga,,

litæam. Assumpsit Dei filius na„
turā humanā cum timore et pœ„
nis illius: quia sic gloriæ suæ, et
honori nostro conueniebat.

§. 3. Assumens Dei filius fol. 626.
timores nostros, et pœnas, illas dei„
ficauit, et sanctificauit in nostrum
commodum, ut docent S. Damascenus
et Cardinalis Caietanus. /:

§. 4. Timet Christus, et se subdu„ fol. 630.
cit, ut ueram suam ostendat huma„
nitatem, et quàm uerè dolores, pœ„
nasque sentiret.

§. 5. Christus secedit, ut con„ fol. 632.
firmet esse licitum Christiano tem„
pore persecutionis quærere latibu„
lum.

§. 6. Christus formidat pericu„ fol. 635.

la, ut nos in illis reddat periculo-
sos, eaque fugiamus.

fol. 638. §. 7. Tenetur homo vitare
pericula, sibique cavere, ne vita
fiducia decipiatur.

fol. 640. §. 8. Qui non fugit occasi-
ones, tentat Deum secundum doc-
trinam S. Augustini, nec debet
absolui.

fol. 645. §. 9. Confessarius poeniten-
tem de periculosis educat occa-
sionibus, sicut Moyses populum, ut
illum de Pharaonis servitute li-
beraret.

fol. 646. §. 10. Praedictum confirmat
hystoriis notatu dignis SS. Jaco-
bi et Martiniani Anachorita-
rum.

§. 11. Non

§. 11. Non volebat in Judæam fol. 649.
ambulare. „Fugit Christus, quam„
vis enim mortem optaret, hoc
tamen non erit, nisi hora à Patre
constituta nos docens, qualiter
opera nostra bona faciamus.

§. 12. Dixerunt ad eum fol. 655.
Fratres eius: Vade hinc. &
Nonnulli de Cognatis Christi
à fide deficiebant, atq; de eo
credebant, quod hinc esset ambi
tiosus, et illinc pusillanimis.

§. 13. Voluerunt Cognati fol. 656.
illi Christi parentelam ad se„
vm trahere emolumentu, fre„
quens est hoc in mundo.

§. 14. Tempus meum fol. 658.

nondum advenit, & Fratres illi non intelligebant, de Chro, quod exaltationem suam in Cruce fundaret, sicut serpentis in stipite: Hoc ipsum Nos intelligamus.

fol. 661. §. 15. Tempus meū nondū advenit, Tempus autē vestrum &c. Deus ut agat cum hominibꝰ aliquando tempus exspectat, sed homo potest in omni tempore cū Deo agere, et impudentia est illum detinere exspectantem.

fol. 663. §. 16. Tempus vestrū semper est paratum. Tempus tuum modicum est, illud saluti tuæ sollicitus impende, quandoquidē illud diabolum reddat in tui perniciem valdē diligentē. Galeno com,

paratur.

§. 17. Tempus vestrum. Di: fol. 668.
abolus, quo nos perdat, attendit mo:
dicum sibi esse tempus; tu illud quo:
que considera, quo te salves et mus:
cipulam, quam vidit Amos, reformi:
da.

§. 18. Non potest mundus fol. 671.
odisse vos. Oderant illi Christum,
quia perfectam et arctam propo:
nebat illis viam, quam mundus
ordinariè perhorrescit.

§. 19. Ascendit Christus ad fol. 674.
festum absconditè, et eo modo
quandoque ad tuam ingreditur ani:
mam.

Summ.

SUMMARIUM
Homiliæ XXXVII.
De Prædestinatis et præsci„tis.

6ª die Mercurij Quadrag.

Joan. 10. Facta sunt Encænia in Hiero„solymis, et hyems erat &c.

fol. 679. §. 1. Solliciti vivere debemus, utrum prædestinati simus, quorum numerus est prædestinatus, et sig„natus sicut piscium in secunda S. Petri piscatione.

fol. 680. §. 2. Ita desideranda est sors prædestinatorum, sicut timen„da sors reprobatorum, unde sancti

semper timent.

§. 3. Ne Mysteria scruteris fol. 683. prædestinationis, sunt enim Capilli nigri, sed attende ad opera, quæ ad tuam requirit salutem Deus.

§. 4. Concordia prædestinati- fol. 684. onis divinæ cum tua libertate co- ma est nigra Sponsi, non à te requi- ritur illam intelligere, sed crede- re, et benè operari.

§. 5. Licet Actus æterni præ- fol. 688. destinationis et reprobationis pro- cedant ex mera Dei voluntate attamen dare Cœlum, vel infernũ fiet secundùm opera nostra.

§. 6. Non attendas, utrum fol. 690. sis prædestinatus, vel reprobatus,

sed quomodo uiuas, qualis enim tu
Deo fueris, talis tibi Deus est fu-
turus.

fol. 694. §. 7. Ambulabat Jesus. De-
scribit Evangelista primo persona,
quæ prædestinat Christum expectan-
tem, etenim optime quadrat illi
hæc sententia: Expectat vos
Dominus.

fol. 697. §. 8. Ambulabat Jesus. Hæc
saluatoris exspectatio, uelut mise-
ricordiæ suæ probatio, nostram con-
fundit stultitiam, et impudentiam
cum ex illa peccatis inhæreamus.

fol. 700. §. 9. Huic Saluatoris nos-
tri figuræ, quæ in porticu ambu-
lat, optime conuenit illa Thecu-

ibis sententia Retractat cogi„
tans. &

§. 10. Circumdederunt ergò fol. 703.
eum & Oves meæ vocem & Præ„
scitos illi offerunt, qui Christum cir„
cumdant: et prædestinatos, oves;
quorum primum indicium est, au„
dire vocem ejus, illam simpliciter
credendo, sicut et illorum illud cir„
cumcingere.

§. 11. Oves meæ vocem me fol. 708.
am audiunt. Indicium est præ„
destinati audire vocem Dei, ejus
servando legem, sicut reproborum,
illam transgrediendo.

§. 12. Vocem meam audi fol. 710.
vnt. Indicium est prædestinati„

onis ad Dei vocem accurrere, sicut reprobationis ad ea, quæ est diaboli, sicut exponit Hieremias similitudine perdicæ.

fol. 712 §. 13. Vocem meam audiunt. Sicut signum est prædestinati, vocem audire Dei, qui est ipsa veritas, sic est præsciti mendacijs dolisq[ue] inhærere, prout ipsis Michææ declaravit.

fol. 716. §. 14. Vocem meam audiunt. Indicium est prædestinationis interrogare cum simplicitate ad audiendam veritatem: et reprobationis cum fictione quærere tentiis ad suum intentum sicut illi, optimo ~~bono~~ corde percunctare, monente te Spiritu Sancto.

§. 15. Hæc simplicitas potissi„ fol. 721.
mum quæritur à potentioribus, nec
Regem Assuerum, nec hos imitentur.

§. 16. Sequuntur me. Præ„ fol. 723.
destinati signum est sequi Christum„
non autem illum circumdare, nec cũ
illis se illi opponere.

§. 17. Sequuntur me. O„ fol. 725.
ves Christi ex operibus suis, gres„
sibusque comprobantur. Præsciti sunt
similes virginibus fatuis, quæ oleo
lucere volunt alieno.

§. 18. Sequuntur me. Indi„ fol. 730.
cium est ovium Christi, gressus ejus
sequi: præsciti, sicut Balaã, cũ
asini sino, caudam affectant pa„
vonis.

fol. 733. §. 19. Vitam æternam do eis. Illi velut Symbolum præscitorum ostendunt se suspensos: illos etenim veritatis Dei constringit laqueus, ex quo se multi expedierunt, facti hæretici, ne illo constringerentur.

fol. 737. §. 20. Referunt isti præscitos: nam Christo malitiæ suæ culpam adscribunt, ut perfidus ille servus.

fol. 739. §. 21. Jam illi tormenta patiuntur inferni participativè, quibus ex propria torquentur conscientia, sicut Cain, et benè describit D. Chrysostomus.

fol. 743. §. 22. Ipsa animæ propria

inordinatio miserum torquet peccato rem. Timeat, ne proscitus sit ille, qui hac delectatur, et magis ille, qui illam non sentit.

§. 23. Vitam æternam do fol. 745. eis. Indicium est Prædestinatorum, iam vitâ gaudere sempiterna, quâ hic Christus suis concedit ovibus.

§. 24. Vitam æternam do fol. 747. eis. Nunc eâ fruuntur oves lætitia, quæ teste Spiritu Sancti cordis vita nuncupatur.

§. 25. Vitam æternam fol. 749. do eis. Oves Dei Cœlum secum deferunt portabile ob bonæ conscientiæ iucunditatem, atque spem, quæ ex illa oritur, certissimam.

§. 26. Vitam æternam do eis. fol. 753.

Exposuit D. Augustinus, quod saevius tormentum mundi hoc est, quo reorum mala torquet conscientia, sic "
"[illegible]lissima est hilaritas, quâ bonum bona recreat conscientia.

fol. 756. §. 27. Non peribunt in æternum. Sicut præscitorum symbo"
"lum est, perseverare in ruina pec"
"cati, atque in circuitu cum illis ambu"
"lare: sic indicium est prædestina"
"torum, in illis non perseverare in æter"
"num.

fol. 759. §. 28. Non rapiet eas de manu mea. Symbolum ovium Dei hoc est, quod de manu illius non eri"
"piantur, quamvis enim mobiles sint, ut naves, firmæ tamen sunt ut columnæ.

§. 29. Nemo rapiet eas &c. Osten= fol. 763.
dit se Job ovem Dei, in eo, quod
diabolus illum minimè potuerit Dei
manibus eripere.

§. 30. Nemo rapiet &c. quod de= fol. 764.
dit mihi Pater &c. Ego et Pater
vnum sumus. Probat Dominus id
quod dixerat locutus illis clarè
et si voluerint illum lapidare, nos
ipsi illuminamur, et hæreses contra
divinam eius personā confundunt.

Summariū

SUMMARIUM Homiliæ XXXVIIJ.

De Conversione Magdalenæ.

6ª die Jovis Quadrag:^mæ

Luc. 7. Rogabat Jesum quidam Phari‑
sæus, ut manducaret cū
illo.

fol. 773. §. 1. Docet Nos hodie in hac muliere Dominus, velut in speculo maris æneï practicā Theoriā, quā heri de Ovibus suis protulit.

fol. 775. §. 2. Similiter in hac muliere nobis exponitur in praxi Theoria in materia de poeniten‑

tia, pateta; illud de Psalteris Nox noctj indicat scientiam.

§. 3. Rogabat Jesum quidā Pharisæus. Docet vos Pharisæos insum esse, ut ex parte vestra Dei ministris serviatis, lauteq; eos excipiatis, quibus cū Tobia vos decet esse gratissimos. fol. 779.

§. 4. Rogabat Jesum. Nos instruit Salvator, ne facilè ves- tras accepterng epulas, et delicias, et Eliseum, ac Danielem imitemur. fol. 781.

§. 5. Ingressus domum Pharisæi discubuit. Licita sunt aliquando convivia, quoti escunq; illa Dominus admisit, sa- lutem intendit animarū, et hodi- fol. 783.

cinum conversioni impendit Magdalena.

fol. 785. §. 6. Discubuit. Discubuit Dominus, qui sumit illud expresse, quod nobis est proficuum: non sic nos, quod ipsius cedit obsequio.

fol. 787. §. 7. Ecce Mulier. Non vult Evangelista, ut oculos in fercula conjiciamus, quibus Pharisaeus Domino servit, sed in illa quae peccatrix adfert Christo placitura.

fol. 790. §. 8. Ecce Mulier, quae erat in civitate peccatrix. Haec peccatrix Maria Magdalena, soror Lazari et Marthae, et quantum

nonnulli

nonnulli eis crimina diminuunt, tan-
tum gloriæ gratiæ Dei detrahunt.

§. 9. Similiter ad maiorem Mag- fol. 394.
dalenæ gloriam peccatorum illius
grauitas manifestatur.

§. 10. Erat in Ciuitate pec- fol. 396.
catrix. His verbis tria declarat
Euangelista: illius peccata fuisse
multa, grauia, et firma.

§. 11. Peccatrix in Ciuitate fol. 399.
His duobus verbis manifestat Euan-
gelista, quod ad summum eius as-
cenderit malum, elatum, ut vas sa-
charia.

§. 12. Per peccata cucurrit fol. 402.
quatuor alis, ut Tigris Danielis.

Tom. 3. Summarium.

Obtulit diabolo magnu illud sacrifici„ um, quod à Gentilibus exquirebat.

fol. 807. §. 13. Ut cognovit, quod Je„ sus &c. Quamprimum audiuit Mag„ dalena vocem Dni, ad illum accur„ rit, in se primum ostendens signu, quod heri dixit de ouibq suis.

fol. 810. §. 14. Confestim accurrit ad vocem Pastoris; Indicium hoc est Praedestinatorum, quod Aplus à seipso dedit, et declaratur in Noë, sicut reprobatorum est dicere: Cras, cum Pharaone.

fol. 814. §. 15. Stans retro secus pedes eius. Christi sequelam inten„ dit, ut ouis illiq, baiulans sibi cru„ cem poenitentiae, per hanc tua exa„

mina.

§. 16. Stans Pœnitentia fol. 817. animus suscipit robustos, nec enim ad illam debet esse minor, quà fuit ad culpam, in quo imitata est Hiel de Bethel.

§. 17. Retrò. Stat à ter fol. 820. go cognoscens eum, ut Pastorem, quem oves sequuntur, et ducem, quem Milites sequuntur cœlum invasuri.

§. 18. Retrò. Ad humeros fol. 822. confugit, locus hic est opportunus, ubi sua peccatores onera deponant.

§. 19. Retrò. Criminum fol. 825. suorum prodit dolorem, quando namque distinctè cognoscuntur, tantò ingeruntur, quantum vidimus in Cain, et vi,

debimus in damnatis.

fol. 828. §. 20. Quod ex peccatis tu-
is confundaris, ratio est, quod illa
non cognoscas, qui illa cognoscunt, tan-
to pudore confunduntur, ut eo Deum
vide, velut attoniti terreantur.

fol. 831. §. 21. Lachrymis cœpit. A
lachrymis ordiatur satisfactionem
dignioris operis, qua aquarum de
Petra, de illis Deus locutus est
Job, et aquis diluvij sunt conferen-
dæ.

fol. 834. §. 22. Lachrymis cœpit.
Oculorum lachrymæ cordis testan-
tur dolorem, fitque Magdalena simi-
lis pellicano, nycticoraci, et passeri
solitario.

*

§. 23. Lachrymis. Sapientes fol. 837.
fuêre lachrymæ Davidis, tales
fuerunt, et huius peccatricis et ta„
les tuas esse oportet.

§. 24. Has lachrymas à fol. 839.
plusquã millenis annis prævidit
David, ob quas gloriosã celebrat
Christus de diabolo victoriam.

§. 25. In hoc sita fuit hu„ fol. 842.
ius triumphi Christi gloria, quod
de sanguine pedibus suis balneũ
effecerit, quo linguam canũ suorũ
exacuit.

§. 26. Lachrymis. Optima fol. 844.
pœnitens, quæ non loquitur, sed
plorat, ostendens se culpam suam
agnoscere, et viam aperiens petitio„

ni per lachrymas, quia eo harum Symbolum fit aqua pura, illam Deus magni facit.

fol. 847. §. 27. Lacrymis. Lachrymis loquitur, hac loquela non fallit sicut verborum, estq; erga Deum efficacissima.

fol. 849. §. 28. Lachrymis. Lachrimis cuncta confringit capita draconis, quarum virtus efficacior est, quam aquarum maris rubri.

fol. 852. §. 29. Lacrymis. Efficaces sint lacrymæ, quibus anima fiat Dei thronus, et emundetur efficacius, quam aquis torrentis Cison.

fol. 853. §. 30. Lacrymis. Bonæ sunt

illæ lacrymæ pro peccatis effusæ
illasq; te docebunt effundere Agri-
colæ, de quibus Amos Propheta;

§. 31. Multis flentibus di- fol. 856.
cere possumq, quod Esdras mulie-
ri: O stulta ô Optime Dominq
instruxit filias Hierusalem mor-
tem illiq deflentes.

§. 32. Capillis capitis sui fol. 859.
tergebat. Capillis suis se pedib'
alligat Salvatoris, ut illam post
se trahat, in quos transplantata
velut in terram cœleste.

§. 33. Capillis capitis sui. fol. 861.
Hos Christus capillos suis proster-
nens pedibus triumphum de diabo-
lo refert gloriosum, quem David

dixit de verticibus: Vertice capil-
li F.

fol. 865. §. 34. Osculabatur pedes eius. Per oscula se pacem velle protestatur, et animæ suæ sitim exponit, os suum applicans fontibus pedum Christi cœlestibus.

fol. 868. §. 35. Vnguento vngebat. Vnguentum fragrans fœtorem dissipans peccatorum, et quod pectus Domini mitigat, Vnguentum est contritionis compositum, ut ait D. Chrysost.

fol. 872. §. 36. Excellens pœnitentia, quæ iis omnibus deseruit, quibus diabolo seruierat, ceu Tritum, ceu prædixit Isaias, et cecinit Propheta Regius. /

Homiliæ XXXVIII. Tom. 3.

§. 37. Videns autem Pharisæ- fol. 875.
us, Hic, si esset Propheta. Quam
hanc de manu Domini iudicium
non evellet Pharisæi, qui contra
legem et rationem perperam de Christo
iudicat, qui docet Confessarios.

§. 38. Quæ peccatrix est. fol. 879.
Ignorat Pharisæus virtutem pæni-
tentiæ, cum peccatricem iudicet eam,
quæ per ipsam mutata est, sicut de-
fectum Jacob.

§. 39. Peccatrix est. Pe- fol. 884.
peram dicit Pharisæus, cum iam
illa mulier non sit illa, quæ fuit,
sed alia sicut Ninive, et vas Hi-
eremiæ.

§. 40. Peccatrix est, di- fol. 887.
lexit multum, remittuntur ei

adeo contrarium fecit Dominus de hac muliere iudicium, ut Pharisaeo illam ad abyssum deprimente flagitiorum, illam statuat intra Seraphinorum altitudinem.

fol. 890. §. 41. Vides hanc mulierem? Opponit se Christus illi, qui hanc voluerit se illi ovem eripere. Haec est illa gloria carnis, quae fuit eius, de qua Isaias.

fol. 892. §. 42. Vides hanc mulierem? Ovis est Dei manibus tradita, nec eam Pharisaeus eripiet, quantumvis latret, sicut Canes ad Lunam.

fol. 896. §. 43. Remittuntur tibi peccata tua. Velut ovi suae Christus huic mulieri vitam largi

tui sempiternam.

§. 44. Vade in pace. Pa fol. 897.
ce gaudet anticipata Magdalena
sibiq. Christus bellum assumpsit.
ipsa vero benigna mansit, et sin,,
gularis peccatorum Advocatrix.

Summarium

SUMMARIUM
Homiliæ XXXIX.
De
Conciliis contra Christum.
6ª. die Veneris Quadrag.me

Joan. 11. Collegerunt ergò Pontifices et Pharisæi Concilium et dicebant: Quid facimus?

fol. 902. §. 1. Ostendit Evangelista completam Unionem, summæ malitiæ, summæque caritati Justitiæ, quâ Angelus Danieli manifestavit.

fol. 904. §. 2. Collegerunt ergò Pontifices, et Pharisæi, pessima nequitia, quæ potuit inveniri, fuit

illa, in quam illi delapsi sunt dum
Concilium conuocant, ut Dei inter"
ficiant.

§. 3. Collegerunt Concilium. fol. 906.
In hoc Concilio tota creata inter"
fuit malitia, nedum hominum, sed
etiam dæmonum omnium, ibidem
enim adstiterunt.

§. 4. Collegerunt Pontifi fol. 909.
ces, et Pharisæi &c. Optime de"
scripsit Pontifices illos Pharisæ"
os Jacob in duobus filijs suis Si"
meon et Leui: ex quibus descen"
debant.

§. 5. Quid facimus? Quia fol. 914.
hic homo &c. Vasa iniquitatis
fuerunt hi Consiliarij, liuore, aua"
ritia, et ambitione plenissimi.

fol. 917. §. 6. Quid facimus? q. Si dimittimus eum. q. Huius concilij consiliarij fuerunt invidia, avaritia, et ambitio.

fol. 920. §. 7. Si dimittimus eum, q. Venient Romani, q. Unde illi gloriam suam, honorem, et opes salvare studuerunt, inde in perpetuum perdiderunt.

fol. 925. §. 8. Expedit, ut unus moriatur. Ignis fuit haec sententia Pharisaeorum, qui succendit Hierusalem, ut descripsit Ezechiel.

fol. §. 9. Principium malitiae civitates evertit, sicut horum perdidit Ierusalem.

§. 10. Hoc autem à semetipso non dixit. fol. Ex hoc Concilio malitiæ, velut per Anthliam eduxit Deus decretum suum, æternum ad nostram salutem.

§. 11. Consiliarij cælestis concilij fuerunt potentia infinita, suprema Sapientia, et immensa bonitas. fol.

§. 12. Caiphas cum esset Pontifex, prophetauit. Caiphas semipropheta sententiam promulgauit, quam ori Deus illius imposuit. fol.

§. 13. Expedit, vt vnus moriatur homo. Mors Christi conueniens fuit, non vero eius Occi- fol.

sis, et benedixit: Moriatur.

fol. §. 14. Expedit ut unus moriatur homo. Expediebat mori Christum, ut misericordiæ et justitiæ satisfaceret, et legis decretum impleret.

fol. §. 15. Expenduntur viginti convenientiæ mortis Christi, quas eleganter, fuseque prosequitur P. F. Ludovicus Granatensis.

Sum q. 40.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

SUMMARIUM Homiliæ XXXXI.

De Solenni et festiuo Ingressu Christi in Hierusalem.

Dnica Palmarum.

Cum appropinquasset Jesus Jerosolymis, et venisset Bethphage, ad montem Oliueti &c. Matt. 21.

§. 1. Vocatur hæc hebdomada magna, maior, quà prima mundi, et ordiberi, sicut illa Dnica, in qua lux creata perhibetur. fol. 4.

§. 2. Inchoatur hebdomada Passionis Christi à die gloriæ quà fol. 9.

illi mundus attribuit; nos in Scrip„
ta audiens, talem esse ipsam.

fol. 12. §. 3. Similiter hæc hebdomoda
dat principium maioribus Christi
Mysterijs, cum contineat adeo præ
clara, ut voluerit David, nos oculos„
in illam conjicere, sicut in præcipu
um quoddam, in quo se Deum, Regemq„
omnium maximè declaravit.

fol. 17. §. 4. Huius ingressûs eminen„
tiam declaravit Jacob in filio suo
Juda; et Spiritus Sanctus in Sion„
sa coelesti, et Deus in obscuro, quod
proposuit Job ænigmate.

fol. 21. §. 5. Cum appropinquasset
Jesus Jerosolymis. Hoc ingressu
ita glorioso suam Christus inchoat
mortem voluntariam, et apposite
iter suum incipit à Bethphage, ubi

cui meritò cantant Hosanna, et ra=
mis illum comitantur.

§. 6. Ite in Castellum &c. Inve= fol. 24.
nietis Asinam &c. Si quis Vobis ali=
quid dixerit &c. Ut Dominus osten=
dat, se propriâ sponte tendere ad
mortem, divinam patefacit potes=
tatem in eo, quod duobus suis disci=
pulis seu Apostolis praecipit, et ordinat.

§. 7. Cum appropinquasset &c. fol. 25.
Ipse moriturus venit, suo motus amo=
re, velut Electrum Ezechielis: qui
Autem multò praeclarior est illo, de
quo filia Jephte celebratur.

§. 8. Imposuerunt vestimen= fol. 31.
ta sua &c. Mysterio non vacant haec
duo Animalia, et vestimenta, quibus
populus illi occurrit, sicut in festo Jehu. /.

Summarium.

fol. 33. §. 9. Hoc totum factum est, ut adimplerentur Scripturæ. Optimè describit Propheta hunc ingressum Christi, et declarat eum ad gloriam illius, nostrumque cessisse emolumentum.

fol. 35. §. 10. Exulta, iubila. Ecce Rex tuus venit tibi. In illis quæ scribit Evangelista, huic interveniente ingressui, declaratur, bonum hunc Nobis provenisse.

fol. 37. §. 11. Hoc totum factum est. Præcipit Deus Prophetias scribi in buxo et libris, ut eas suo tempore depromant Evangelistæ, sicut modo S. Matthæus, et coniunctio fiat septem Pleiadum.

fol. 40. §. 12. Exulta satis filia Sion, Iubila Hierusalem. Magis timere

poterat Hierusalem, quā Sodoma;
illi tamen dicit Propheta, ut exultet,
designans Christi Spiritū talē esse
qualem Joanni et Jacobo declara,,
vit.

§. 13. Exulta satis. Detegun,, fol. 44.
tur hic Dei retributiones, quæ
sunt contra Juris Ordinem, et honora,,
dientes, sicut Sem et Japhet.

§. 14. Exulta, iubila. Timore fol. 46.
ac tremore Prophetæ ciuitates per,,
cutiebant, ad quas mittebantur.
Christus autem exhilarat ipse Samu,,
ele magis pacificus.

§. 15. Ecce. Prima ratio hila fol. 48.
ritatis est illud Ecce. quia iam,,
oculis tuis præsentem habes desi,,
deratū ab exordio mundi. /.

fol. 51. §. 16. Ecce. Antiquorum omnia de-
sideria in Chr[ist]o terminabantur; il-
ludq[ue] testati sunt ipsa dispositione
sepulturæ suæ, et nunc cuncta com-
plentur.

fol. 54. §. 17. Rex tuus exulta. Re-
gem tuum cernens naturalem iam se
manifestantem, velut germen de quo
Ieremias, et lapis, quem vidit Na-
buchodonosor.

fol. 57. §. 18. Rex tuus. Hic Rex tuus
est, ne deiifores admittas, de quibus
Esther ait, quod esse non habeant,
et Isaias vocat pilosos.

fol. 60. §. 19. Venit tibi. Secunda
lætitiæ ratio est, quod veniat tibi
Regibus terræ præcelsior, quorum thro-
nos et alas manu sustinens Subditorum./.

Homiliæ XXXXI. Tom. 4.

§. 20. Venit tibi. Christus fol. 62. Deus est, et thronus eius Regalis si-cut Sol, ac regnum illius, velut Dei solum et totaliter in nostrum commodum.

§. 21. Venit tibi. Cum tibi totus fol. 66. veniat, dicit tamen: Dominus his opus habet, quia illud ipsum, quod accipit, tibi proficit, ut declarat lintеum de Coelo descendens.

§. 22. Quidquid à Nobis sumpfol. 69. sit, nobis reddit multò perfectius id agens quod mulier cum fermento.

§. 23. Ipse pauper, et man-fol. 72. suetus. Tertia lætitiæ ratio est, quod pauper veniat, talem enim eum Justi optabant, talisque nostræ conveniebat Redemptioni. /.

fol. 76. §. 24. Ipse pauper. Conveniebat, ut Deus larvatus veniret, sicut dixit Moysi; larva autem secretior erat paupertas.

fol. 77. §. 25. Ipse pauper; Tu quoque in sanguine Testamenti. Terrenis opibus inops venit Christus, sed coelestibus sic dives, ut novi illius probat testamentum veteri superius, quod animalium sanguine firmabatur.

fol. 81. §. 26. Ipse pauper. Tu quoque; Perpende, quanta sint legata novi testamenti, omnibus promulgati, quod sanguine suo et morte confirmavit.

fol. 85. §. 27. Venit tibi mansue-

[R]tus. Ostendit Regem promissum esse ipsam mansuetudinem, quæ veniat mitissima: non sicut Monarchæ in ventis furiosis, et bestiis designati crudelibus.

§. 28. Mansuetus. Cum mansuetudine venit, etenim illa mundum sibi subjiciet, ezoq; vermis ligni tenerrima. fol. 89.

§. 29. Mansuetus. Mansuetudo arma sunt, quibus suos vestit milites, quos Propheta Michæas vocat septem Pastores, et octo Christos. fol. 91.

§. 30. Mansuetus. Ostendit Zacharias Hierusalem Prophetam promissum, et mansuetum, et Moysi similem: et supplicium tacitè fol. 93.

innuit, nisi illum recipiant.

fol. 97. §. 31. Mansuetus. Tibi venit mansuetus, si illum recipias, quàm rigorosus erit, si laeseris eum injuriis, et crucifixeris, ut ait Apostolus.

fol. 98. §. 32. Qui praecedebant, et qui sequebantur dicebant Hosanna. Triumphum hunc gloriosè effecerunt populi cantica canticis similia post transitum columnae per mare rubrum.

fol. 100. §. 33. Ex ore infantium. Ultimam laudibus Christi perfectionem infantes addiderunt loquendo, quibus initium dederant etiam Infantes, at moriendo.

SUMMARIUM

Homiliæ XXXXV.

De Oratione in horto, et Agonia, ac Sudore sanguineo.

Feria 2. Hebdomadæ Sanctæ.

Factus in agonia prolixius orabat, et factus est sudor eius, sicut guttæ sanguinis, decurrentis in terram. Luc. 22.

§. 1. Consideranda est Mors Redemptoris, ut tolerata pro re ibi in particulari, sicut ea vitæ fol. 109.

li, pro reconciliatione Prodigi.

fol. 112. §. 2. Celebratur Christi pas-
sio cum lachrymis, sed non Marty-
rum: horum etenim, ut transacta,
illius vero, ut praesens attenditur.

fol. 114. §. 3. Mortem Christus pro te
pertulit in particulari, ut aute
illam pro te in singulari offerret,
secessit in hortum oraturus.

fol. 117. §. 4. Operetur in te Christi
mors, primo acerbiorem multo luc-
tum, quam filiae Jephte et Josiae,
quandoquidem praesertim quod
molestior fuerit, tibi etiam tota ces-
serit ad salutem.

fol. 120. §. 5. Perpende secundo ex
hac Christi morte malitiam peccati

grauitatem: est etenim balena, ue" ig nunc larua detegitur.

§. 6. Mors hæc aperit debi" ti grauitatem, infirmitatẽ, pon" dusq peccati, sicut bene aluit Ezech" ielis, Illam eo modo quo Sponsa applica. fol. 122.

§. 7. Si propter peccatũ, pro quo Dei filius uenit satisfacturus, cum illi proprium non sit, nec esse possit, erga illum tantũ Deus ostendit Iustitiæ rigorem, licet filius familias: quid erit in hominibus, qui per propriũ pecca" tum, quod contra diuinã comit" tunt Maiestatẽ, eius se reddunt inimicos? fol. 125.

Fol. 127. §. 8. Tertiò roborat nostra fiduciā, cùm nobis Christus hæc omnia concedat merita, multò efficaciùs, quā Bercellai sua Chamaam filio suo consignavit.

Fol. 131. §. 9. In hac Passione Thymiama reperitur, quod nobis reliquit miro artificio confectū, quo pectus Patris æterni mitigetur.

Fol. 136. §. 10. Tandem adesto grataq; tibi Christus crucifixus liber memorialis, illo dignior, quem Persæ circumferebant.

Fol. 137. §. 11. Hymno dicto exierunt. Absolutâ cœnâ cecinit Christus magnū Alleluya, actio fuit hæc ita instituta, ut nobis esset mysteri

osa.

§. 12. Hymno dicto Christus fol. 139. principium Passioni suæ dedit cantando, in amoris sui significationem, et Mysterium illud operatur, quod D. ~~[illegible]~~ Bernardus exposuit.

§. 13. Egressus est Jesus fol. 143. trans torrentem Cedron. Dum Christus egreditur de Hierusalem, liberam permittit Judæis facultatem perversa sua exequendi desideria, quibus in suam lapsi sunt perditionem.

§. 14. Trans torrentem fol. 145. Cedron. Mysterium in ipso nomine continet hic torrens, quo

Tom. 4. Summarium.

declaratur gressum Saluatoris ob,
scuritas.

fol. 147. §. 15. Trans torrentem Ce,
dron. Torrens hic Christum Pa,
figurat, quem transijt sicut David:
quamuis non sicut ille fugiens, sed
ostendens à Sapientia uinci ma,
litiam.

fol. 151. §. 16. Cæpit pauere et
tædere et mæstus esse. Ingressus
est Christus hortum, in quo fructus
collegit somnium pauore, tædium,
et mæstitia. Nos admiremur af,
fectus.

fol. 153. §. 17. Cæpit pauere uo,
luntarie. Dns hos suscepit affectus,
ipsosq́ excitauit maiori ueritate,
quam ventos Æolus.

§. 18. Tristis est anima fol. 156.
mea usque ad mortem. Morta,,
lem Christo tristitiam attulerunt pec,,
cata, et perditio Judæ suique popu,,
li, nostra ex se illum contristant,
ut declarat D. Hieronymus.

§. 19. Tristis est anima mea. fol. 159.
Contristauit Dominum populi sui,
Judæque perditio, sicut Absolonis
David. Caue, tu illum contristaueris.

§. 20. Tristis est anima mea. fol. 162.
Tristitiam assumpsit Christus in pe,,
narum suarum augmentum, quas ita
desiderabat, ut sed illarum passionem
maius effecerit miraculum, quam il,,
lud Jordanis.

§. 21. Assumpsit Christus, quod fol. 165.

sibi posset augere cruciatus: ad hoc in Cruce bibit acetum, non vero vinum myrrhatum.

fol. 167. §. 22. Quia mors timore cruciat, illum Christus in summo gradu assumpsit, illam ille praecedebat, sicut Armiger Goliath.

fol. 169. §. 23. Job ut vates illustratus, in seipso timoris praemisit symbolum, quo Christus hic angustatur.

fol. 171. §. 24. Tristis est anima mea. Timorem hunc, et mortis tristitiam Christus assumpsit, ut illam nobis auferret, ostendens se unicornem de quo David.

fol. 173. §. 25. Messuit Dnus in horto tristitiam, et timorem, quem seminavit Adam, quo nos ab illis reddidit

immunes, sicut Maltham à Viperis, et patet in Insula Melitensi, An" drea, et alijs Sanctis.

§. 26. Pater si possibile fol. 176. est. Postulans Christus non bibe" re calicem, quem optaverat osten" dit, quanta eis fuerit amaritudo.

§. 27. Oravit. Christus tris fol. 179. titia absorptus recurrens ad orati" onem, docet nos illam mœroris et" tristitiæ esse remedium, quo sibi Da" vid, et Iob subsidio fuerunt.

§. 28. Multi Sancti et San fol. 182. ctæ laboribus et mœstitia pusilla" nimes ad orationem pro remedio re" currerunt, quam compositam nobis" tradiderunt.

§. 29. Et ipse avulsus est fol. 183.

ab eis. Ab alijs Christus orabunds secessit, docens, ad orationem requiri solitudinem, passeres fugandos sacri ficium Abrahae perturbantes.

fol. 186. §. 30. Ad solitudinem se recipit Sponsa Dei, orationi vaca„turam, secundum insignem doctrinam, dignamque spiritu S. Bernardi.

fol. 187. §. 31. Positis genibus procidit in faciem suam. Pronus et genuflexus orat Redemptor noster licet David sedens oraverit, et Sa„cerdotes stantes, quod mysterijs non vacat.

fol. 190. §. 32. Ita Christus Patrem in oratione reveritus est, ut, sicut dicit S. Chrysostomus, meruerit, ut il„lum Pater similiter revereretur.

§. 33. Pater mi. Abba pater. fol. 192.
Orat Deum appellans Patrem, ut fiduciam in nostris excitet oratio„nibus, et cum lachrymis, quo illâ ad„augent, mysticum est illud: Abba Pater.

§. 34. Fiat voluntas tua. fol. 195.
Tuam in orando resigna voluntatē est enim sacrificium gratū hoi, et molestum, in quo teste D. Hieronymo, vero curvantur genua.

§. 35. Venit ad discipulos suos. fol. 198.
Et iterum abijt et oravit.
Exurgens Christus ab oratione et veniens ad discipulos suos instruit Patres familias, et rediens ad Ora„tionē, docet necessariā in ea esse perseverantiam. /.

fol. 200. §. 36. Perseveria in oratione percutiens cum Eliseo Jordanem, eamque, quam suadet Christus, adhibe violentiam, et quam D. Ambrosius in Chananaeo perpendit.

fol. 202. §. 37. Iterum oravit, eundem sermonem dicens. Iisdem verbis oravit Dominus; Non necesse est illa variare, sed exemplo Annae orare, et cicadam David imitari.

fol. 203. §. 38. Apparuit ei Angelus confortans eum. Mittitur à Patre Angelus confortans, etenim oratio semper habet effectum, ut in D. Paulo considerat D. Chrysostomus.

§. 39. Confortans eum. Omnium

fol. 206. um Dominus in se conclusit solatij

quoad partem inferiorem, unde mi"
sit illi Pater Angelum confortato"
rem; Mysterium hic latet profun"
dissimæ Theologiæ.

§. 40. Confortauit Angelus fol. 209.
Saluatorem sicut Jonathas Daui"
dem, et impletur Moysis uaticinium.

§. 41. Factus in agonia pro fol. 211.
lixius orabat & Agoniam passus"
est Dominus primo ex considerati"
one scelerum in se irruentium impe"
tu grauiori, quam saxa procelsæ"
turris, uel rupes montis altissimi.

§. 42. Secundo: Agoniam fol. 215.
sudoremque sanguineum contritio cor"
dis eius excitauit; mare dixeris,
in quo demersa sunt peccata, sicut
in Ægypto locustæ.

Fol. 217. §. 43. Tertio: processit haec agonia, sudorque sanguineus ex vere- cundia de peccatis, quibus se cer- nebat gravatum, quod probatur ipso praecedente timore efficacior. No- tale mysterium.

Fol. 218. §. 44. Tandem hanc agoni- am, sudoremque provocavit sangui- neum cordis robur, quod invictus ille dux declaravit, illud amoris ignis, ut ceram, de qua David liquefecit, et quasi in Terebin- tho, de qua Sapiens, operatus est.

Finis Sermonis 43.

SUMMARIUM
Homiliæ XXXXIIJ.
De Negatione et Lachrymis Divi Petri.

Feria 3. Hebdomadæ Sanctæ.

Et conversus Dominus respexit Luc. 22.
Petrum, et recordatus est Petrus
verbi Dni, et egressus foras
flevit amarè.

§. 1. Mala permittit Deus, fol. 226.
ad multorum frugem bonorum, mes-
semq; colligit de semente diaboli,
Hunc benè dicimus, cum de petra
oleum eduxisse.

§. 2. Posuit Christus D. fol. 229.
Petrum, et D. Paulum, sicut Salomon

columnas Jachin et Booz, quibus in peccatoribus spem excitet Indulgentia.

fol. 232. §. 3. Duo Summi Pontifices Aaron et Petrus graves fuerunt peccatores, ut conscia magnitudo miseriarum blandos eos redderet, et misericordes.

fol. 235. §. 4. Passus est Dnus cadere Petrum, ut zelum ejus mitigaret, et alios eadem mensura metiretur, quâ ipse mensus fuerat.

fol. 237. §. 5. Fuge occasiones, quibus nec ipse Petrus Pontifex Universalis, nec ipse David Magister generalis firmi permanserunt.

§. 6.

§. 6. Perseverantia in bonis fol. 240. est donum Dei, et sursum cades quam D. Petrus, si ille manum sustollat.

§. 7. Meritis timent Sancti fol. 242. tentationes: vigilate, et orate, ut non intretis in illas.

§. 8. Hanc attendas histo fol. 245. riam, ut ex poenitentia D. Petri tuam addiscas, cum qua dormiendus, sicut David cum Abisag.

§. 9. Tecum paratus sum fol. 248. et in carcerem, et in morte ire, Animam meam, Etsi omnes etc. Triplicavit sua promissa [struck through] Petrus, sed his omnibus contradixit Christus, et clare patet, quomodo

nosipsi nobisipsis mentiamur.

fol. 251. §. 10. Etsi omnes scandali zati fuerint in te. Indicavit primò Evangelista causam lapsûs Petri, fiduciã filii et nimiam de se, et quod coeteros antecelleret.

fol. 253. §. 11. Quantò quis distinctiùs naturalem suam agnoscit infirmitatem, tantò se fortiùs ad gratiã disponit, et reipsa est dispositus, quando se claudum videt, ut Jacob.

fol. 255. §. 12. Sequebatur Petrus à longè. Eò ipso, quo se Petrus à Dño elongat, deseruet eius animi inutatus paupertas, quam Deus dixit esse coeli procursorem.

Homiliæ XXXXIIJ. Tom. 4.

§. 13. A longe. Timuit Petrus fol. 259.
et lapsus est, ut miles pusillani=
mis; et tu quoque corrues, si timori
cedas.

§. 14. Stabat Petrus foris fol. 260.
et dixit alius discipulus ancillæ etc.
Secundo declarant Evangelistæ
lapsum Petri triplici negatione in
palatio contigisse Caiphæ, tres
proprio ad negandam veritatem.

§. 15. Dixit Petro ancilla fol. 264.
ostiaria etc. Prima negatio fuit in
ipso ingressu, ad simplex ancillæ
verbum. Time tu tentationem, quæ=
vis levis videatur.

§. 16. Sedebat Petrus ad fol. 267.
prunas. Negatio secunda fuit, cum

interrogantibus Ministris, inter quos Petrus in atrio sedebat. Indignus tanto Praelato locus!

fol. 267. § 17. Rursum qui adstabant. Interuallo facto, quasi horae vnius. Tertia negatio facta est in eodem atrio, tantoque grauior, quia Iuramento, et anathematismis confirmabatur.

fol. 269. § 18. Negauit, Non sum. Nescio hominem istum. Licet peccatum illud circumstantias habeat diminutiuas, fuit tamen in sua specie, et in multiplicatione grauissimum, nam ad trium ancillarum inquisitionem tertio negauit.

fol. 272. § 19. Negauit cum Iuramento.

Cæpit anathematizare, et iurare, negationem periurijs, et execrationibus aggrauauit, ex quo Christus eandem pænam pertulit, quam Job de suo Præside, potuitque de illo, sicut de Cyro conqueri.

§. 20. Contristârunt Christum fol. 274. hæ negationes usque ad mortem, et uidetur de Petro timeri potuisse, quod Daniel de Nabuchodonosor.

§. 21. Conuersus Dominus re- fol. 277. spexit Petrum. Tertium declaratur, qualiter Petrus in se reuersus sit ex secundo galli cantu, et conspectu Domini illum intuentis.

§. 22. Respexit Petrum. fol. 279. Respexit Dominus Petrum spiritualiter

et corporaliter, operatus est id, quod Sol in Luna passa Eclypsim, et ænigma à Salomone propositum.

fol. 281. §. 23. Recordatus est Petrus. Erat Petrus ita obliviosus, qualem illum describit Spiritus Sanctus in naucleris, vi tempestatis derelictis.

fol. 283. §. 24. Et egressus Petrus foras, flevit amare. Illæ lachrymæ verius fluunt de oculis Christi quàm Petri, qui creant in illo Arcturum, et Oriona.

fol. 284. §. 25. Flevit amarè. Ecce qualiter Deus aquas vocet maris super fasciculum suum, et time, ne hoc in te non operetur, sicut timuit Petrus de Simone Mago.

fol. 287. §. 26. Egressus foras Petrus.

Attende in Petro exemplar poeni=
tentiae: fuerunt ei lachrymae aquae
Jordanis, et gallus id quod ansse=
res Romae.

§. 27. Coepit flere. Non de= fol. 290.
stitit Petrus à ploratu, ut faci=
unt peccatores, similes canibus, et
loti denuò cadaver contingunt.

§. 28. Quod adverting in fol. 292.
Christo moriente et resurgente, quo
humanam prodit infirmitatem,
et virtutem testatur divinam:
idem in Divo Petro insigni Mys=
terio considerandum.

Sum. 44.

SUMMARIUM
Homiliæ XXXXIV.
De Conuersione boni Latronis.

Feria 4. Hebdomadæ Sanctæ.

Luc. 23. Dicebat ad Jesum: Memento mei, dum veneris in regnu tuu. Et dixit illi Jesus: Amen dico tibi: Hodie mecum eris in Paradyso.

fol. 298. §. 1. Ostendit Christus in hoc actu, se Dominum esse scientiarum, quia usorys inimicorum machinis ipsos superat.

fol. 299. §. 2. Primo intenderunt Judæi Christi Nominis ignominiam,

ut inter latrones crucifixus etiã se latro censeretur.

§. 3. Secundò, Justificare conati sunt facinus suum in Christum, coram oculis totius universi. fol. 301.

§. 4. Tertiò visi sunt Christũ scommatibus et opprobiis affligere, post tot illata vulnera, sicut Job contigit et Tobiæ. fol. 302.

§. 5. Unus autem de his, qui pendebant latronibus. Superavit Christus diabolum propriâ illius lanceâ, sicut Banaias Ægyptium, virtutem suam ostendens divinam. fol. 304.

§. 6. Unus autem. Providet Dominus unum contra unum, si diabolus Judam eripuerit, ipse fol. 306.

diabolo latronē eripit.

fol. 309. § 7. Vnus autem de his. Substituit Christus hunc latronē in locum Petri maiori veritate quā dij locustam in locum primæ filis, quo rupta fuerat.

fol. 310. § 8. Latro fungitur officio D. Petri fratrem suum confirmans, illi proponens, quod tales Abdias Edom.

fol. 313. § 9. Discernit latro in paritate poenæ, disparitate causæ, ad eximiam Christi gloriā.

fol. 314. § 10. Hic verò nihil mali gessit. Modò Deus de tenebris educit lucem, sicut in principio mundi, ut eum illuminet.

§. 11. Memento mei, Domine fol. 317.
dum veneris. Magna est huius
lationis pœnitentia, docetq; nos
talem agere, si nostras pœnas fa-
teamur esse legitimas.

§. 12. Memento mei Do- fol. 319.
mine. Tam excellens est huius
lationis fides, ut in aliquo vin-
cat Patriarcharum, imo et Abra-
hæ fidem.

§. 13. Spes eius perfecta est, fol. 322.
quæ promissum meretur multo
nobilius, quam quod spopondit
Phinees.

§. 14. Tam ardens fuit eius fol. 325.
charitas, ut velut Phœnix exar-
serit, fuitq; humilitas eius profunda.

fol. 326. §. 15. Amen dico tibi: Hodie mecum eris in paradyso. ostendit se Christus Deum, ex eo quod probat, Solem non esse Deum, et verbum Isaiæ abbreviatum, et ab Aplis prædicatum.

fol. 329. §. 16. Hodie mecum eris in paradyso. Hoc præstat Dominus Latroni beneficium, quod David Berzellai; non illud attendas velim, quo pœnitentiam in ultimum vitæ diem procrastines.

Sum. 45.

SUMMARIUM Homiliæ XXXXV.

De Lotione Pedum, et Institutione Venerabilis Sacramenti.

Feria 5. in die Cœnæ Domini.

Ante diem festum Paschæ, sciens Jesus, quia venit hora eius, ut transiret ex hoc mundo ad Patrem, cum dilexisset Suos, etc. Joan. 13.

§. 1. Audire Deus perfectè formam assumpsit servi, pedes lavans, et instituens venerabile Sacramentum, ut nobis omnia sua bona communicaret. fol. 335.

fol. 337. §. 2. Ante diem festum Paschæ; misit aquam in peluim, et cœpit lauare; Admiratur S. Petrus Dominum in forma serui, et Malcum patitur in peluí aquarum, magis quam in mari nauigantes.

fol. 339. §. 3. Quod ego facio, tu nescis modò; Sunt opera Christi capilli, quos Sponsa dixit excelsos, quales sunt elatæ palmarum, et nigros instar corui.

fol. 342. §. 4. Cœpit lauare pedes discipulorum. Lotio pedum atque fuit humilitatis, quo superbia deprimeretur, sicut area colles sublimes, per hoc facit ventis pondus.

Homiliæ XXXXV. Tom. 4.

§. 5. Cœpit lauare pedes, fol. 345.
Lotio pedum actus fuit etiā amo„
ris, quo pedibus hominū omnes suas
prostrauit diuitias, illos magis
obligans, quàm Josephum Putifar.

§. 6. Instituens Ss. Sacra„ fol. 347.
mentum contrarijs satisfecit duo„
bus amoris affectibus, gressū suū
ex hoc mundo ingressui suo con„
formans.

§. 7. Secundò assumpsit Do„ fol. 349.
minus formā serui instituens
Ssmū Sacramentū, ut in nobis
omnia sua bona exinaniret, me„
liùs, quā Isaac in Jacob.

§. 8. Hic se Deus contrahit, fol. 353.
et extendit, ut dixit Osee, et
inuitat Rusticos, et peregrinos,

et nobiles omnes simul, me liquo Joseph.

fol. 356. §. 9. Domine, tu mihi lavas? Haec duo Christi opera praedixit Isaias, tam admirabili mysteriis, ut magis Evangelista, quam Propheta esse videatur.

fol. 359. §. 10. Scitis, quid fecerim vobis? Duas aedificaturus virtutes humilitatem et charitatem, statuit Christus haec duo opera, velut fundamentum.

fol. 362. §. 11. Accessit amor adultimum, pedes lavando Judae, illique Smo tribuendo Sacramentum, insigniori miraculo, quam unio fecit ignis, et glaciei in Aegypto.

Sumum 46.

SUMMARIUM

Homiliæ XXXXVI.

De Passione et Morte Domini

In die Parasceves.

Egressus est Jesus trans tor-
rentem Cedron. Joan. 18.

Exinaniuit semetipsum formam
Serui accipiens, in similitudinem
hominum factus, et habitu in-
uentus ut homo. Philipp. 2

§ 1. In Passione Dni appendix fol. 350. 88

Deus maiorem partem benefici-
orum, quæ hominibus contulit:
quæ quia talis est, semper habi-
ta fuit à multis eorum, ut Mysterii-

um creditu difficile, et ei quidem intel-
ligentia fidelibus tantum reser-
vata perfectioribus, ut ait Divus
Paulus.

fol. 374. §. 2. Probatur esse maxi-
mum beneficiorum Dei Myste-
rium Passionis ejus ex amore, quo
ferrens se ad illam obtulit, quia
hic revelatur longitudo, latitu-
do, sublimitas, et profunditas ejus-
dem, quod ex Solis obscuratione,
quo tempore patiebatur, aperit.

fol. 377. §. 3. Effecit amor Christi,
ut beneficium comune morien-
di pro omnibus, proprium esset
singulis hominibus, et ita per
omnes transiit pœnas, singulis
debitas ob peccata, Wantem

tibi proficiat, illam considera tanquam pro te solo toleratam.

§. 4. Sentite, ut proprios fol. 379. quos Christus perpessus est dolores, pro peccatis vestris; et ita colligetis utilitatem, ex Passionis Christi Meditatione.

§. 5. Ut Passionis illius meditatione afficiamur, posuit in illa Dominus, sub acerbitate eius et doloribus, dulce salutis nostræ remedium; Materia haec ea est, in qua multum potest noster proficere intellectus, et voluntas affectari.

§. 6. Ne in superficie mo fol. 384. reris historia Passionis, mor,,

tisque Christi, sed illam consideres, ut Evangelium, atque in illa reperies magnalia virtutis Dei quae tum excitabunt Intellectum, sanctosque in voluntate affectus elicient.

fol 387. § 7. Quia Dei virtus manifestatura erat merita adeo sublime, in opere nostrae Redemtionis formam accipiendo servi passus est, ut qualemque passioni suae daretur principium cum Judas venderet, sicut fratres Josephum, vendiderunt pretio viliori.

fol. 391. § 8. Cantando Christus nostram incipit Redemptione quia opus est amoris: pergit ad

montem Oliveti, quia illâ mi-
sericordiâ motus operatus est, et
angustauit se ipsum in horto Geth-
semani, transiens torrentem Ce-
dron, quia sacrificari debebat
ad divinæ Iustitiæ satisfacti-
onem.

§. 9. Ad impletionem oracu- fol. 395.
li Zachariæ permisit Deus
Apostolorum scandalum, circa
Passionem, mortemque Christi,
et ille hortum ascendens, illud
ipsis praenonit, quo praemoneat
illos, et Resurrectionis suæ
promissione confirmet.

§. 10. In Oratione, quā fol. 398.
Dominus æternum suum rogauit
Patrem, in Passionem suam ingres-

jus omnium statuum hominibus ostendit ipsam esse medium obti-nendi à Deo dona ad victoriam de omnigenis referendam tenta-tionibus.

fol. 402. §. 11. Laxavit Christus ti-mori mortis suæ frena, quan-tum possibile fuit quando il-lam sibi in oratione propone-bat; quia elegit eam pati eomo-do qui sibi erat acerbior, ut de-clarat D. Augustinus.

fol. 405. §. 12. In ea forma orati-onis, quam Christus obtulit Pa-tri, nulla fuit oppositio Sapi-entiæ, quam Intellectus illius ha-bebat de suæ mortis infallibili-tate, nec quoad affectus quibus ea

Voluptas appetebat: sed modum declaravit, quo diabolum confudit, circa divinæ suæ personæ cognitionem. /

§. 13. In coniunctione fami fol. 406.
liæ Ministrorum et Pontificum et cohortis Imperatoris Romani ad capiendum Christum, ordinavit Spiritus S. Omnipotentiæ eius confessionem, et redemptionis meritum quod omnibus cederet in beneficium Judæis et Gentilibus, quia, ut dixit Apostolus, nulla futura erat inter Græcos, Judæosque distinctio.

§. 14. Osculo salutat Judas fol. 409.
Dominum, aitque illi Ave, quia in hoc verbo principium accepit hominum cum Deo reconciliatio. Et

ita principio nostræ Redemptionis finis correspondet, tametsi modis diversis.

fol. 413. §. 15. Ut certius milites Christum agnoscerent, ipse prodit obviam illis, qui eum capere satagebant, et voce illa: Ego sum, omnes prosternit in terram, sicut Samson Philistæos mandibula et armigero suo Jonathas.

fol. 416. §. 16. Dejicit milites in terram metus, quem de Christo perceperunt, processit hic ex lucis radijs, de oculis ejus divinis elucentibus, et efficacia verbi Ego Sum, licet summa prolati suavitate.

fol. 418. §. 17. Iis tribus patefecit

Dominus suam omnipotentiam post„ quam militibus vires ad surgendum tribuisset, in cæcitate, quâ illum licet præsentem sibi non agnoscunt, in Confessione, quâ Salvatorem illum fatentur, vocantes eum Jesum, atque in eo quod obediant, et liberos abire permittunt discipulos, sicut illis præceperat.

§. 18. Hora vocatur Domi„ fol. 424. ni, in qua traditus fuit in mor„ tem: quia mors ejus subjecta fuit ejus sapientiæ, voluntati et po„ tentiæ, et hora similiter fuit mi„ litum et ministrorum: quia om„ nium profutura erat saluti et quia in ipsa illis potestatem, ut mortem ejus executioni manda„ rent. /.

fol. 427. §. 19. Cum facultatem Christus Ministris dedisset ut eum caperent dicens: Hæc est hora vestra; omnes discipuli, relicto eo fugerunt etiam ipsi maximè familiares; quia opus erat, soli Domino reservatum nostræ redemptionis: quia teste Propheta, Torcular ipse solus calcaret.

fol. 429. §. 20. Quamvis Christus potuerit infinitâ suâ prævalere potentiâ, ut aliàs fecit, nunc quando capitur potestatem concessit ut eum ligarent, quo nos ab illis eriperet laqueis, quos Adam nobis promeruit.

fol. 430. §. 21. Ostendit se Christus verum Deum in patientia, quâ

pertulit alapam sibi à milite inflictâ, in domo Pontificis.

§. 22. Præclarius opus fuit, fol. 433. conuenire non potuisse testimonia, testium contra Christum productorum, quam si Deus linguas eorum confudisset, qui turrim Babel erigere conabantur.

§. 23. Itaque mos Ministrorum prouocaret ad opprobria quibus Christum in domo Pontificis Cayphe affecerunt illum hic ut blasphemum accusat zelumque præfert honoris Dei, propria scindens vestimenta. Per quod finem sui prœsignauit Pontificatus.

§. 24. Iussio Pilati Christi, fol. 437.

sti causam indagavit, quatenus conspiceret, nullam ipsum morti suæ dedisse, sed ut per eam regnum fundaret omninò cœleste, sicut lamina præfiguravit hyacin„thina, in Mytra Summi Sacer„dotis.

fol. 440. §. 25. In omnibus tribuna„libus Caiphæ, Pilati et Hero„dis, ad quæ Deus Christum tra„hi voluit, ejus declaratur inno„centia, ut patebit in eorum singulis eventibus.

fol. 443. §. 26. Mors Christi sacri„ficium fuit, pro cunctis mun„di sceleribus, ideircò permisit Deus, ut Pilatus legis transgre„deretur limites in verberibus;

quibus iussit Christum flagella„
ri, et capiti eius imponi manda„
verit coronam septuaginta dua„
bus spinis horridam eumque in„
conspectu populi foras produx„
it, inclamans Ecce homo.

Sum. ind. 47.

Tom. 4. Summarium.

SUMMARIUM

Homiliæ XXXXVIJ.

De

Martyrio et doloribus S.mæ Virginis, et Matris Mariæ.

Sabbatho Sancto.

Joan. 19. Stabat iuxta Crucem Jesu, Mater eius Maria.

fol. 449. §. 1. Ne Virgini S.mæ donum deesset Martyrij, quod est eminentissimum, quod Deus electis suis concedit, illud ipsi concessit, et comprehendit in doloribus, quos vidit filium patientem in S.ma Pas-

sione suâ, et morte.

§. 2. Dolor, quem sensit in fol. 450.
corde suo Virgo, dum vidit Chri,,
stum extremis adeo cruciatibus
morientem, reddidit Martyrium
ejus caeterorum Martyrium Mar,,
tyris excellentius.

§. 3. Cum esset adeo sublimis fol. 452.
ea cognitio, quam habuit Virgo
Sanctissima, de Passione et Mor,
te Christi, et amor adeo intensus,
quo illum diligebat, eundem in
anima sua dolorem sensit, quem in
suo Christus corpore toleravit.

§. 4. Ex universali omnium fol. 455.
creaturarum tristitia in morte
Christi, collige quanta fuerit
afflictio cordis S.mæ Matris ejus.

quæ non plorans, acerbius ea, quã omnes illa persensit.

fol. 456. §. 5. Locum non cessit B. Virgo deliquio animi quando Christum vidit in Cruce, quatenus sensibus manens excitatis, dolorem sentiret tanto saeviorem.

fol. 459. §. 6. Maximum est argumentum Sanctitatis B^{ma} Virginis cum tot inter tribulationes et pœnas, quibus cor ejus affligebatur perseveraret et in earum staret toleratione constantissima.

fol. 461. §. 7. Luctantur in corde Virginis amor, quo fertur in Christum, ut vivat, et conformitas voluntatis suæ cum æterni Patris voluntate, ut moriatur, et

hoc cor

hæc cor ejus luctu configit ijsdem doloribus, quos Christus in hortis patiebatur.

§. 8. Intolerabilem excitat fol. 462.
parentibus dolorem, si videant filios suos morientes, ut autem B.mæ Virgini hic non subtraheretur dolor, disponit Deus, ut Christus, ipsâ spectante moriatur.

§. 9. Probatur, maximum fol. 464.
in Virgine fuisse ejus dolorem, quod filium suum viderit morientem. etenim talis intuitus affligit amplius materna pectora, et multò magis hujus Virginis, quæ reliquas Matres longè superabat.

§. 10. Cuia Christus diligerat fol. 468.

folius Matris suae S.mae illum ca fer-
ventius, quam omnes Matres suos
diligebat, unde fuit in illa dolor
ex ejus morte molestior

fol. 468. §. 11. Ita vicina adstat Virgo
Domina nostra Cruci filii sui, ut
in ipsa videatur crucifixa, eosdem
in corde suo persentiens cruciatus
quos Christus in corpore tolerabat, ut
non haberet quo se verteret ad
solatium habendum.

fol. 469. §. 12. Christus B.mae Vir-
gini titulum non adscribit Ma-
tris, quando illi de Cruce loquitur,
qualenus Martyrium ejus simile fo-
ret illi, quod ipse patiebatur ab
aeterno Patre suo destitutus

fol. 471. §. 13. Quamvis omnem spira-

verit crudelitatem, quidquid ini-
mici Christi corpori intulerunt, quo
sævius illum torquerent, singula-
ris attamen fuit ictus lanceæ,
ille namque Virginis pectus transfo-
dit.

§. 14. Renovat B.ma Vir- fol. 473.
gini dolores, sacra Passionis instru-
menta, quando, dum de Cruce de-
ponitur, Joseph et Nicodemus
hæc illi consignant.

§. 15. Recipit in sinum fol. 476.
sinum Virgo Sanctissima corpus
filij sui emortuum. Nova ibi
notemque doloris ipsius circumstan-
tiam.

§. 16. Sepelivit Virgo filij fol. 478.
sui corpus, dolore vulnerata, quod

qia illa hominum turba aromatibus ungit pretiosis, in signum summae venerationis.

Fol. 479. §. 17. Christus Dominus sepulchro tumulatur alieno, eius enim non fuit, sed nostra mors, cuius domus est sepulchrum.

Sum. 48.

SUMMARIUM

Homiliæ XXXXVIIJ.

De Gloriosa Resurrectione Domini.

Dnica Paschatis.

Maria Magdalena, et Jacobi, et Salome emerunt aromata, ut venientes ungerent Jesum. Marci 16.

§. 1. Resurgens Christus defi- fol. 483.
nivit, et confirmavit fidē argu-
mento longè fortiori, quàm Sa-
cerdotium Aaronis virgæ illius
germinatione.

§. 2. Christus in Resurrec- fol. 486.
tione sua primariam comprehen-

deret personæ suæ confirmatione: unde fuit illa necessaria.

fol. 488. §. 3. Duodecim circumstantiæ notantur in Jona et omnes plenæ mysteriis, quibus Christi Resurrectio significetur.

fol. 490. §. 4. Conveniunt Christo septem illæ circumstantiæ primæ in Jona præfiguratæ.

fol. 492. §. 5. Descendit Dñs ad Inferos alio longè modo, quàm Jonas ad cavernas pelagi profundissimas.

fol. 493. §. 6. Descendit Dñs ad omnes Inferni carceres sed diversimodè ad hos et alios.

fol. 494. §. 7. Non potuit mors

Christum digerere, sicut nec ce„
tus Jonam: unde de ventre ejus„
egressus est, secum Sanctos Pa„
tres de lymbo educens.

§. 8. Multi Sancti cum Christo fol. 495.
surrexerunt, et quinam illi fue„
rint declaratur.

§. 9. Christus Resurrec„ fol. 496.
tionem suam legitimè proba„
vit, apparens in monte Gali„
lææ.

§. 10. Primò omnium appa„ fol. 499.
ret Dominus Matri suæ sanctis„
simæ à mortuis rediviens. /.

Sum. 49.

SUMMARIUM

Homiliæ XXXXIX.

De Resurrectione Domini,

Feria 2. Paschatis.

Luc. 24. Duo ex discipulis Jesu ibant ipsâ die in Castellum, quod est in spatio stadiorum sexaginta.

fol. 503. §. 1. Cura in Psalmo sexagesimo septimo decantatur triumphus Resurrectionis Christi, timet, fugitque diabolus, dum ille cantatur.

fol. 505. §. 2. Tria declarat David,

Homiliæ XLIX. Tom. 4.
quibus triumphus Resurrectionis
Domini redditur illustrissimus.

§. 3. Supremum opus Christi, fol. 506.
quo se Deum manifestavit, fuit
suiipsius resuscitatio.

§. 4. Opus hoc Jacob elegan- fol. 508.
ter descripsit per somnum leonis.

§. 5. Excellentissimè per Re- fol. 510.
surrectionem Christus de diabolo
triumphavit, quem ita confregit
ut ipsemet B. Antonio testatur.

§. 6. Optimè declaravit fol. 513.
B. Paulus rationem quâ Christus
de dæmone triumphavit, quem expo-
suit irrisioni.

§. 7. Resurgens Christus de fol. 514.

Morte triumphavit, mortua eam relinquens, et conquassata.

fol. 516. §. 8. Gloriose Christus triumphavit de Judaeis eorum machinas, ut fumum dissolvens.

fol. 517. §. 9. Praefiguratus fuit Christi de Judaeis triumphus in triumpho Samsonis de Philistaeis.

fol. 519. §. 10. Impletur oraculum Isaiae quod Deus divites procurabit ad Christi mortem qui fuit Joseph ab Arimathia.

fol. 521. §. 11. Hic liquido constat quod ait Isaias: dabit impios pro sepultura Christi.

Homiliæ XLIX. Tom. 4.

§. 12. Victoria Resurrec- fol. 523.
tionis Domini eò dirigitur, ut
Justi exultent, et cum eo hilares
epulentur.

§. 13. Finem imponit Præ- fol. 526.
dicator officio suo, denarium Dei
dans, ipse namq est, cui debent
Auditores, reddere illum cum Usura
ut autem hoc congruenter, digneq
faciant, pro illis prædicator in-
tercedit.

Finis